

АУКЦІОН
EDITIONS
1 БЕРЕЗНЯ 2018

**ЗОЛОТОЕ
СЕЧЕНИЕ /**

АУКЦІОН #37
EDITIONS
1 БЕРЕЗНЯ 2018

ПРЕВ'Ю
23 – 28 лютого 2018, 11:00 – 19:00

АУКЦІОН:
1 березня 2018 (четвер), 19:00

РЕЄСТРАЦІЯ ТА ПРИЙОМ БІДІВ:
+ 38 044 240 95 32
+ 38 044 386 81 81
contact@gs-art.com

АДРЕСА:
Аукціонний дім «Золотое Сечение»
Київ, вул. Л. Первомайського, 4

GS ONLINE

Купуйте на аукціоні зі свого комп'ютера.
Відеотрансляція торгів з можливістю
участі на сайті www.gs-art.com

УКРАЇНА, КИЇВ
2018

ОРГАНІЗАТОРИ АУКЦІОНУ

Михайло Василенко

Співвласник аукціонного дому
«Золотое Сечение»,
мистецтвознавець, експерт

Відділ «Класичне мистецтво»
m.vasilenko@gs-art.com

Олексій Василенко

Співвласник аукціонного дому
«Золотое Сечение»,
мистецтвознавець, експерт

Відділ «Дизайн; приватні продажі»
a.vasilenko@gs-art.com

Станіслав Скорик

Мистецтвознавець, експерт

Відділ «Contemporary Art»
s.skoryk@gs-art.com

Світлана Старостенко

Спеціаліст, консультант

Відділ «Приватні продажі»
s.starostenko@gs-art.com

ЗОЛОТОЕ СЕЧЕНИЕ /

Аукціонний дім «Золотое Сечение»
заснований у листопаді 2004 року

ОРГКОМІТЕТ

М. Василенко
О. Василенко
С. Скорик
С. Старостенко

ФОТОЗЙОМКА, ДИЗАЙН І ВЕРСТКА

В. Володимиров-Лихоліт

PR-ПІДТРИМКА

Ю. Лазнюк

Тираж 300 екземплярів

Аукціонний дім «Золотое Сечение»
Україна, 01133, Київ, вул. Л. Первомайського, 4
Тел.: +38 044 240 95 32; +38 044 386 81 81
contact@gs-art.com
www.gs-art.com

© Права на публікацію творів з цього каталогу
належать аукціонному дому «Золотое Сечение»

Медіа-партнери:

**ART
UKRAINE**

ArtHuss

**ВЛАСТЬ
ДЕНЕГ**

EDITIONS

Лоти 1-44

ГРАВЮРИ, ГРАВЮРИ. ЦЕ ЦІКАВО!

Що таке малюнок відомо кожному. А ось, що таке гравюра знають, мабуть, не всі, хоча вони повсючас зустрічаються нам. Тим часом і малюнок, і гравюра відносяться до одного і того ж виду мистецтва – до графіки (грец. «γραφικος» – пишу, малюю). Дійсно, гравюра і малюнок оперує лінією і штрихом. Правда, між ними є принципова відмінність.

Гравер не малює прямо на папері, а наносить зображення спочатку на будь-яку тверду поверхню, а вже потім з неї переносить зображення на папір.

Гравюрою (франц. «graveur» – вирізати) називають відбиток малюнка на папері або іншому матеріалі, отриманий з пластини, іменованої «друкарською дошкою» або просто «дошкою». Вона може виготовлятися з дерева, металу, каменю, полімеру і так далі.

Гравюрою називають також і сам вид графіки, що включає способи власноручного нанесення художником зображення на друкарську дошку, її ручної обробки і друкування відбитків.

Залежно від матеріалів і способу обробки розрізняють різні техніки гравюри: ксилографія, офорт, літографія, лавіс, ліногравюра, акватинта, суха голка, меццо-тінто і інші.

Гравюри можуть виконуватися в поєднанні різних технік. Вони бувають чорно-білі або кольорові.

Головною метою художника, звичайно, є відбиток на папері або естамп.

Щоправда, естампом (фр. «estampe» – відбиток) вважається лише той відбиток, який виготовлений безпосередньо під наглядом автора і носить не прикладний, ілюстративний, а самостійний, як прийнято говорити, станковий характер.

Але в чому ж сенс гравюри? Чому художник виконує складну і трудомістку роботу, виготовляючи друковану дошку, а не малює відразу на папері?

Малюнок, акварель, картина за своєю природою поодинокі, унікальні. Головним же якістю гравюри є тиражність, тобто можливість зробити з однієї дошки багато відбитків. Всі ці відбитки будуть рівноцінними художніми творами.

На будь-якому з них автор може поставити свій підпис, адже всі вони віддруковані з дошки, обробленої його рукою.

Звичай вішати на стіну репродукції походить з великої вартості творів живопису.

Однак репродукція – це не мистецтво. І не тільки тому, що в ній, як правило, спотворюється колір, змінюється формат і губляться багато тонкощів оригіналу.

Процес друку літографії

Репродукція – не мистецтво ще й тому, що в ній немає безпосередності оригіналу, тої невлімової присутності автора, чим саме і цінний справжній художній твір.

Фактично репродукція служить лише нагадуванням або спогадом про твір мистецтва. В тому-то й приналежність естампів, що в них живе душа художника, відчувається дотик його руки.

Жоан Міро у майстерні під час роботи над літографією

Можливості гравюри надзвичайно широкі, її художня мова багатий і різноманітний. Мистецтво гравюри привертало до себе багатьох видатних майстрів: А. Дюрера, Рембрандта, П. Брейгеля, Ф. Гойю, А. Ван Дейка, Е. Делакруа, В. Ван Гога, С. Далі й ін.

Цілий ряд художників присвятив свою творчість виключно гравюрі. Імена А. Доре, О. Дом'є, В. Фаворського, А. Остроумовой-Лебедевої, настільки ж популярні, як і імена видатних живописців.

В Європі гравюра з'явилася відносно недавно – в XV столітті. У порівнянні, скажімо, з фрескою і мозаїкою, що існували тисячоліття, це молоде мистецтво. Але жоден з видів образотворчого мистецтва не зміг відразу стати настільки поширеним, як гравюри.

Колись вони продавалися навіть на ярмарках і базарах, і простий люд купував їх.

Для неписьменних гравюри навіть замінювали книги: в картинках розкривався зміст цікавих і повчальних історій, біблійні сюжети.

Найдавніша гравюрна техніка – це гравюра на дереві або ксилографія (грец. «ксилон» – дерев'яна дощечка). Вважається, що в Європі перший відбиток з дерев'яної дошки був зроблений в кінці XIV століття в Німеччині.

Процес створення ксилографії спрощено виглядає наступним чином. Гравер, працюючи ножем і долотом, створює на дошці опуклий малюнок, де лінії малюнка виступають у вигляді невеличких рисок.

Як дошки для ксилографії використовували деревину м'яких сортів дерева, головним чином грушевого. На виступаючі перегородочки валиком накочують спеціальну фарбу, найчастіше друкарську, потім зверху накладають аркуш паперу і прогладжують його кісточкою-фальцовкою. Малюнок переходить на папір. Гравюра готова.

Таким чином до винаходу друкарства «друкували» і книги. Кожна сторінка була вирізана з текстом та ілюстраціями, а потім відбитки склеювали зворотними сторонами. Треба відзначити, що ксилографії працює тільки з контрастами чорного і білого.

Старі майстри вміли в сплетінні ліній, контрастах чорно-білих плям передавати найрізноманітніші відтінки почуттів і переживань.

Згадаймо хоча б тендітні пейзажі А. Альддорфера, виразний «Танок смерті» Г. Гольбейна, потужний «Апокаліпсис» А. Дюрера і так далі.

До XVIII – початку XIX століття припадає розквіт японської кольорової ксилографії. Ці гравюри друкувалися з декількох дошок – кожна іншого кольору.

Творчість художників Хокусай, Харунобу, Утамаро справило значний вплив на європейське мистецтво.

В наші дні набула поширення ліногравюра, тобто гравюра на лінолеумі. Ліногравюра подібна ксилографії, але працювати в техніці легше.

Майже одночасно з ксилографією, що є методом опуклої гравюри, з'явилася різцова гравюра на металі. Це вже так звана поглиблена гравюра.

Її батьківщиною вважається Італія. Вже не потрібно було виїмати великі площини дерева і робити дуже тонкі перегородочки, що забезпечують настільки ж тонкий контур при друку.

У поглибленої гравюрі, вирізані на металі лінії, залиті фарбою, давали при друку малюнок з тонких штрихів. Імітація малюнка виходила більш природною.

Матеріалом дошки найчастіше служила мідь. Витоки різцевої гравюри ведуть до ювелірів, яким вона служила спочатку підсобним засобом для збереження візерунків, вензелів, виконаних на ювелірних виробках, зброю і т.п. У цій техніці були створені, наприклад, «Майстерні гравюри» А. Дюрера.

Вирізання ліній вимагало застосування великої сили, і художники шукали спосіб уникнути тривалої і виснажливої роботи.

Таким способом виявився офорт (франц. «Eau-forte» – азотна кислота або міцна горілка), що з'явився в XVI столітті.

Найчастіше офорти роблять на міді або цинку. Металеву дошку покривають спеціальним лаком на основі воску і смолянистих речовин.

Художник малює голкою, яка вільно ходить по восковому лаку, оголюючи поверхню міді. Малюнок проступає червоним на чорному тлі лаку. Потім дошку опускають в ванночку з азотною кислотою, яка роз'їдає мідь, протравлюючи малюнок.

Офорт найближче до малюнка пером – швидкому, динамічному, точному.

Недарма Рембрандт використовував офортні дошки і для створення миттєвих вуличних або дорожніх «замальовок».

І все ж техніки поглибленої і опуклої гравюри повинні були відступити перед літографією. Літографія (грец. «літо» – камінь) була винайдена в кінці XVIII століття мюнхенцем Алоїзом Зенефельдом (1771-1834).

Він розробив цю надзвичайно багату можливостями техніку гравюри, яка майже без змін вживається і зараз.

Літографія відноситься до плоского друку і заснована на взаємному відштовхуванні жиру і води. Художник наносить малюнок на літографський камінь (тип вапняку) жирним

літографським олівцем або жирної літографської тушшю. Ці склади, проникнувши в пори каменю, щільно пристають до його поверхні.

Потім камінь зволожують окисленою водою, жирна поверхню відштовхує воду.

Коли на оброблений таким чином камінь накочуються друкарську фарбу, то вона пристає тільки в тих місцях, де нанесено зображення жирними літографським складами, так як «пробільні» зволожені місця залишаються несприйнятливими до фарби.

Далі процес виготовлення відбитків йде, як і для інших гравюрних технік.

Літографія дає можливість робити величезну кількість відбитків.

З другої половини XIX століття літографія почала свій триумфальний марш по Європі. Потім з'явилася кольорова літографія.

У Європі перша кольорова літографія була зроблена Е. Мане.

Найбільшим майстром кольорової літографії був А. Тулуз-Лотрек. Легкий олівцем стиль, прозорі штрихи пера, рівні заливки тушшю часто поєднувалися в нього на одному аркуші і давали чудовий ефект.

Існує безліч технік гравюри, але головними все-таки є ксилографія, офорт, літографія.

Гравюра є наймасовішим, демократичним, а тому і сучасним видом мистецтва.

Вона вносить в наше життя справжнє мистецтво і дає справжнє естетичне задоволення.

Валерій Койфман

Сальвадор Далі під час створення літографії

Альбрехт Дюрер створив 374 дереворитів і 83 гравюри на міді. Друкована графіка стала для нього вірним засобом заробітку. Крім того, не зв'язаний вимогами, які пред'являли замовники живописних творів, Дюрер міг вільно втілити всі свої задуми саме в гравюрі. У ній, на відміну від живопису, раніше з'явилися і легше приживалися нові жанри. Для художника вона була не тільки засобом тиражування творів і ілюстрування книг, доступною широким верствам населення, але й стала самостійною галуззю образотворчого мистецтва. Крім традиційних біблійних і нових античних, Дюрер розробляв в гравюрі і побутові сюжети.

Дюрер став першим німецьким художником, хто працював одночасно в обох видах гравюри – на дереві і на міді. Надзвичайною виразністю він досяг у ксилографії, реформувавши традиційну манеру роботи і використавши технічні прийоми, що склалися в гравюрі на металі. До Дюрера в ксилографії панував контурний малюнок, він же передавав форму предметів, обсяг і світлотінь за допомогою різноманітних штрихів, все це ускладнювало завдання різьбярів. Дюрер мав можливість користуватися послугами кращих різьбярів Нюрнберга, а на думку деяких дослідників, окремі гравюри він різав сам.

Як художник естампу Дюрер вплинув на всіх сучасних майстрів, а також майстрів наступних поколінь. Його роботи копіювалися, мотиви і сюжети, композиційні знахідки Дюрера широко використовувалися іншими граверами. Ще за життя він зіткнувся з підробкою своєї друкованої графіки і був змушений звернутися в Нюрнберзьку міську раду за допомогою. З січня 1512 Дюрер отримав привілеї на видання своїх гравюр, фальсифікаторам його творів загрожувало покарання.

1 АЛЬБРЕХТ ДЮРЕР

(ALBRECHT DURER) (1471-1528)

«Святий Симон», 1523

Друк XVIII століття з оригінальної металевої пластини автора
Папір, гравюра
12 x 9 см
Підпис і дата «на металевій пластині» знизу праворуч

2 000 – 2 500

БІОГРАФІЯ Дюрер Альбрехт (Albrecht Dürer) (1471-1528) – німецький живописець і графік, один з найбільших майстрів західноєвропейського Ренесансу, а також найбільшим європейським майстром ксилографії, який підняв її на рівень справжнього мистецтва. Перший теоретик мистецтва серед північноєвропейських художників, автор практичного керівництва з образотворчого та декоративно-прикладного мистецтва німецькою мовою, що пропагував необхідність різнобічного розвитку художників. Основоположник порівняльної антропометрії. Перший з європейських художників, який написав автобіографію.

2

АРМАН ДЮРАН

(ARMAN DURAND) (1831-1905)

ПІСЛЯ РЕМБРАНДТА ВАН РЕЙНА

(REMBRANDT VAN RIJN) (1606-1669)

«Автопортрет Рембрандта», 1639

Геліографюра з офорту Рембрандта, зроблена у XIX столітті гравером Арманом Дюраном
Папір, геліографюра
Розмір листа: 30 x 25 см
Розмір відбитка: 21 x 16,5 см
Підпис і дата «на металевій пластині» зверху ліворуч

1 500 – 2 000

БІОГРАФІЯ Арман Дюран (1831-1905) – французький гравер. Народився в м. Париж. Захоплювався гравюрами старих майстрів XVI-XVII сторіч, але спостерігаючи як вони втрачають з часом якість та стають бліднішими, надихнувся на те, щоб відновлювати їх зображення та зберегти оригінальну якість для наступних поколінь. Велика кількість посилань на Армана Дюрана свідчить про те, що він добре відомий експертам з офортів. Жорж Дюплессі, зберігач кафедри естампів дуже цінував метод Дюрана, який він використовував при друкуванні книг, що зараз належать Національній бібліотеці в Парижі, та в своїй власній роботі «Історія гравюри». Після смерті Дюрана, його мідні дошки для гравюр перейшли у власність до престижного видавництва французьких книжок «Домінік Вінсент і Ко». Вони використовували їх для друку ілюстрацій в книжках, але згодом продали в приватну колекцію.

Рембрандт ван Рейн (Rembrandt van Rijn) (1606-1669) – видатний голандський художник, офортист доби бароко. Рембрандт народився в багатодітній родині заможного власника млина в Лейдені (Нідерланди). Майстер написав близько 60 автопортретів. Спадок майстра близько 600 картин, 300 офортів, 2000 малюнків. Провідні музеї мають в своїх збірках роботи Рембранда – Лувр, Метрополітен в Нью-Йорку, музеї в Касселі, Мадриді, Берліні, в Лондоні, Амстердамі, Санкт-Петербурзі, Стокгольмі, Дрездені. Впливу Рембрандта зазнало й українське мистецтво починаючи з кінця XVII сторіччя. Тараса Шевченка називали «українським Рембрандтом» за темні фарби. Його захоплювало і «рембрандтівське освітлення», і блискуча техніка офортів, які він дбайливо копіював (офортна копія з живописної картини Рембрандта «Притчі про робітників на винограднику», замальовки окремих постатей з офорту Рембрандта «Смерть Марії»). Рембрандт колекціонував мистецтво італійських художників, а також зброю.

3

ОЛЕКСАНДРА ЕКСТЕР (1882-1949)

«Світло», 1930

Папір, пошуар
Розмір листа: 25 x 39 см
Розмір зображення: 22,5 x 31 см
Підпис знизу праворуч

Тираж: одна з 160 екз.

5 000 – 7 000

БІОГРАФІЯ Олександра Олександрівна Екстер (Alexandra Exter) (1882-1949) – відома українська художниця, графік, дизайнер і театральний декоратор, педагог. Олександра Екстер (в дівочтві Григорович) народилася в м. Білосток (зараз Польща), дитинство і юність пройшли в Києві. Тут вона почала свою художню освіту, вступивши слухачем до Київського художнього училища (1901). Одним з наставників молоді художниці був знаменитий український художник М. Пимоненко. Після закінчення училища продовжила освіту в Парижі. Відвідувала художню академію Гранд-Шом'єр (1907). З цього часу почався так званий «паризький період» життя і творчості художниці, який тривав до 1914. Багато подорожувала по Франції, Швейцарії, Італії, на нетривалий час повертаючись до Києва, Одеси, Москви і Санкт-Петербургу. У Парижі активно брала участь у модерній діяльності: її твори виставлялися на Салонах Незалежних та на виставці «Золотий перетин» (1912) – найважливішій художній події, яка звільнила кубофутуристський живопис від тісних «геометричних» рамок.

Оригінальна робота О. Екстер «Світло» – з опублікованого в 1930 році в Парижі обмеженим тиражем (всього 160 примірників) портфоліо «Alexandra Exter. Decors de theatre» (фр. «Олександра Екстер. Театральні декорації»). У портфоліо, яке багато мистецтвознавців називають кульмінацією театральної творчості О. Екстер, увійшло п'ятнадцять оригінальних творів художниці (в тому числі і робота «Світло»), виконаних в техніці пошуар. Пошуар (від фр. «Pochoir» – «трафарет») – популярна в західноєвропейському мистецтві кінця ХІХ – першої половини ХХ ст. техніка створення друкованої малотиражною графіки. Розквіт цієї техніки припав на 1920-ті рр., коли художники і графіки таких культурних центрів як Париж, Лондон, Флоренція, Нью-Йорк відкрили величезні художні можливості пошуара. Техніка пошуар полягає в наступному: художник наносив фарбу (гуаш, акварель) на літографію, ксилографію або малюнок через спеціальні трафарети, які виготовлялися з тонких мідних або цинкових пластин (ріше – з вошеного картону). Для нанесення фарби використовувалася спеціальна жорстка кисть. Таких трафаретів могло бути від декількох штук до декількох десятків, в залежності від задуму автора. Пошуар дозволяв створювати роботи з високим ступенем інтенсивності і глибиною кольору, при цьому кожна робота була неповторною, не схожою на інші. Процес виготовлення робіт в техніці пошуар був дорогим і трудомістким, тому, з часом, поступився місцем більш доступною кольоровий шовкографії.

Великі купальниці (фр. Les Grandes Baigneuses) – картина французького художника П'єра Огюста Ренуара. Була написана у 1884-1887 роках і належить до так званого «енгрівського» періоду творчості художника.

На передньому плані зображені три оголені жінки: дві – на березі, а третя стоїть у воді і, вочевидь, має намір їх оббризкати. Фігури жінок виписані дуже чітко і реалістично, що було характерним стилем для цього періоду творчості Ренуара, який отримав назву «сухого» або «енгрівського» періоду (за іменем художника Домініка Енгра).

У 1880-х роках Ренуар намагався вивести своє мистецтво за межі імпресіонізму і шукав спосіб об'єднати сучасне мистецтво з класичними традиціями французького живопису, котрі для нього уособлювали такі великі майстри живопису і скульптури, як Жан Гужон, Франсуа Жирардон і Ніколя Пуссен. Результатом цих пошуків стала картина «Великі купальниці». Ренуар працював над нею близько трьох років, зробивши в процесі роботи велику кількість начерків та ескізів, що включають принаймні дві повномасштабні багатофігурні версії. Після «Великих купальниць» жодній картині він не присвятив настільки багато часу та сил.

Дві основні моделі, що позували для картини: блондинка у центрі – Елін Шаріго, улюблена натурниця і майбутня дружина Ренуара, і брюнетка ліворуч – Сюанна Валагон, яка пізніше стала відомою художницею.

4

П'ЄР ОГЮСТ РЕНУАР**(PIERRE-AUGUSTE RENOIR)** (1841-1919)

«Великі купальниці», 1910-і

Папір, фотолітографія (за малюнком)

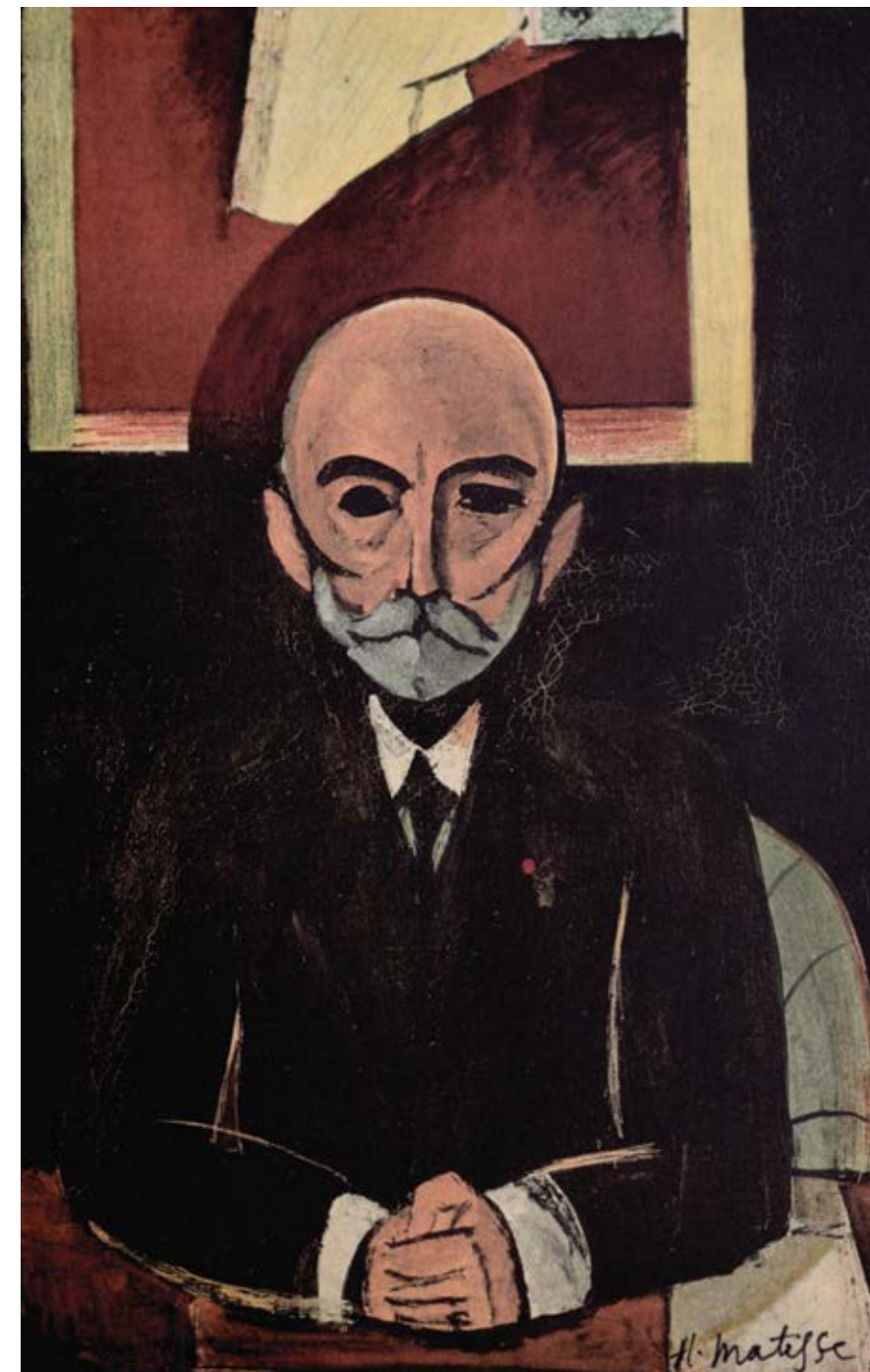
Розмір листа: 22,5 x 26 см

Розмір відбитку: 18 x 22 см

Підпис «на літографському камені» знизу ліворуч

3 000 – 4 000

БІОГРАФІЯ Ренуар П'єр-Огюст (Pierre-Auguste Renoir) (1841-1919) – французький живописець, графік і скульптор, представник французького імпресіонізму, що пізніше відійшов від цієї мистецької течії. Народився в м. Лімож, був шостою дитиною в родині. У 1844 родина переїхала до Парижу, де підліток Ренуар влаштувався у церковний хор. У 13 років Ренуар допомагав родині, влаштувавшись до майстра, у якого навчився розписувати порцелянові тарілки квітами. Згодом розмальовував ширми, завіси, шафи. Вечорами відвідував школу живопису. Відсутність доброї освіти компенсував копіюванням картин Лувра, які теж продавав. В своїй творчості Ренуар зображав буденне життя – сцени, що побачив у парку, кафе, на вулиці, на березі ріки тощо. Ренуар є кавалером та офіцером Почесного легіона за досягнення у живопису (1900, 1911). Найдорожчою картиною Ренуара стала робота «Бал в Мулен де ла Галетт», що була продана на аукціоні Sothbey's за 78 мільйонів доларів (одна з найдорожчих продаж Sothbey's за всю історію існування аукціонного дому).

5

АНРІ МАТИСС (HENRI MATISSE) (1869-1954)

«Портрет Августа Пелеріна II», 1916

Видавництво: Editions Du Livre, Paris, 1954

Папір, кольорова літографія (за живописом)

Розмір листа: 26 x 17 см

Авторський підпис тушшю знизу праворуч

2 500 – 3 500

БІОГРАФІЯ Матісс Анрі-Еміль-Бенуа (Henri Émile Benoît Matisse) (1869-1954) – французький художник, скульптор, графік, майстер декоративного мистецтва, один з найоригінальніших представників образотворчого мистецтва початку 20 століття. Народився в м. Ле-Като-Камбресі на півночі Франції у родині торговця фарбами та зерном. Малював портрети, жанрові картини, натюрморти, картони для вітражів і гобеленів. У 1887 він виїхав до Парижа вивчати юриспруденцію в Школі юридичних наук. У 1888, після закінчення навчання, 18-річний Анрі отримав право працювати за цією спеціальністю. Він повертається до маленького містечка Сен-Кантен і розпочинає працювати помічником адвоката. Але згодом, кудиє роботу юриста і їде до Парижу навчатися у Школі витончених мистецтв (1893-1898). У роботах Матісса переважають яскраві кольори, що підкреслюють святкову барвистість світу. Розробляв орнаменти, лінійні арабески; основними об'єктами зображення були одаліски й танцівниці; пізні роботи являють собою чисті абстракції. Деякий час Матісс робив спроби проектувати одяг. За життя його картини експонувалися в Лондоні, Нью-Йорку, Копенгагені, на Осінньому салоні в Парижі. Багато робіт були замовлені і придбані російськими меценатами І. Морозовим і С. Щукіним.

Август Пелерін II (Auguste Pellerin II) (1853-1929) – французький підприємець та відомий колекціонер мистецтва. Значну колекцію його робіт складала картини Едуара Мане та Поля Сезана.

6

СЕРЖ ПОЛЯКОВ
(SERGE POLIAKOFF) (1900-1969)

«Композиція: червоний і синій», 1968

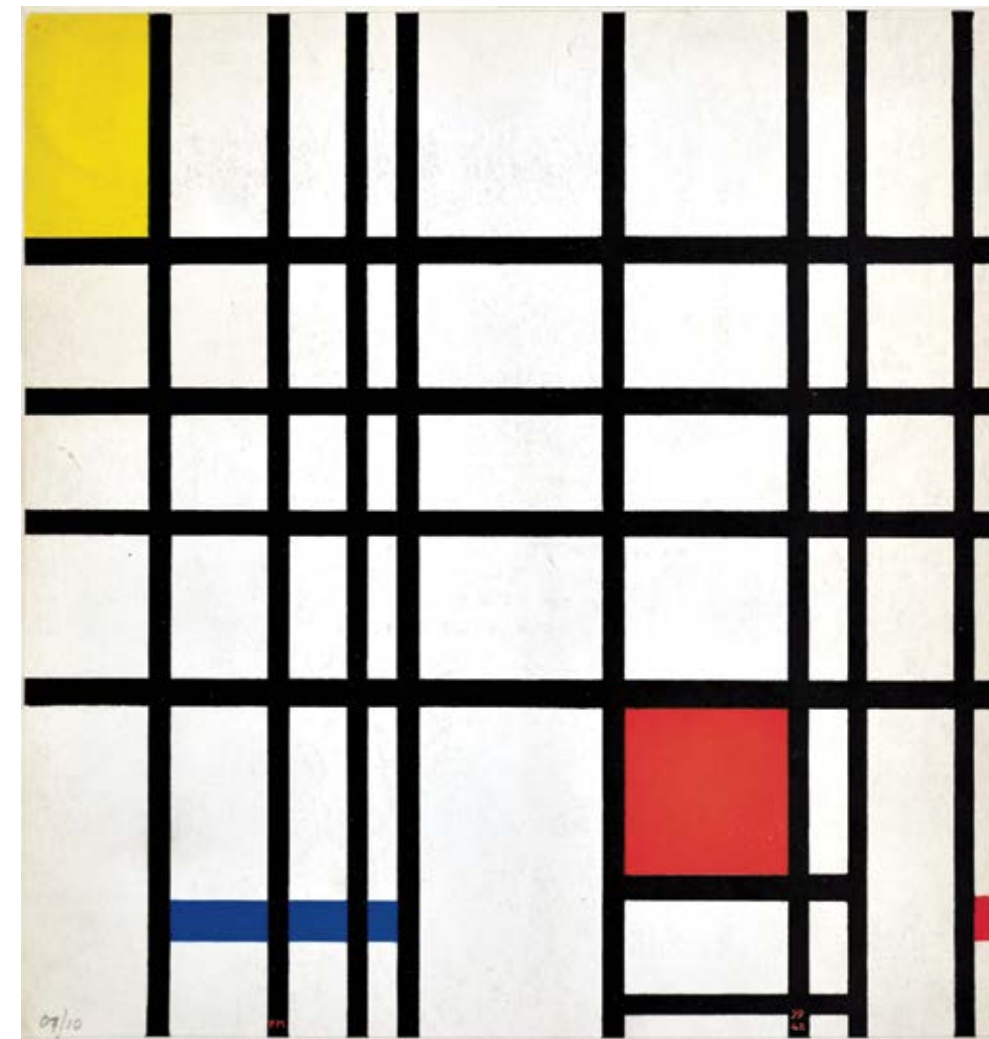
Папір, кольорова літографія (за живописом)
Розмір листа: 31,5 x 24,3 см

2 000 – 3 000

БІОГРАФІЯ Серж Поляков (Serge Poliakoff) (Сергій Георгійович Поляков) (1900-1969) – відомий художник-абстракціоніст. Народився в м. Москва. З юнацтва захопився музикою і живописом. Для отримання художньої освіти вступив до Московського училища живопису, скульптури та архітектури, однак після початку революційних подій разом з родиною залишив Москву і перебрався до Тифлісу. Згодом родина Полякових переїхала до Константинополя, потім в Софію, Белград, Відень і Берлін. У 1923 Поляков влаштувався в Парижі, де серйозно зайнявся живописом. Вступив до художньої академії Гранд-Шом'єр (1929). Навчався в Школі образотворчих мистецтв Фелікса Слейда в Лондоні (1935-1937) і там перейшов від академічного живопису до абстракціонізму. У 1938 з'явилися його перші абстрактні картини, які були виставлені в Салоні Незалежних, а у 1945 пройшла перша персональна виставка, завдяки якій він став широко відомий паризькій публіці. Крім живопису, художник часто звертався до кольорової літографії, використовував техніку колажу, співпрацював з Севрською порцеляновою мануфактурою, створюючи ескізи для розпису посуду. Роботи представлені в найвідоміших музейних зібраннях (Національний центр мистецтва і культури Жоржа Помпиду в Парижі, Музей сучасного мистецтва в Нью-Йорку, Британська галерея Тейт в Лондоні, музеї в Лімі, Базелі, Гамбурзі, Відні) та приватних колекціях світу.

«Що стосується майбутнього [живопису], я ставлю на Полякова». В. Кандинський

Оригінальна літографія «Композиція: червоний і синій» – з французького художньо-літературного журналу *G. G. San Lazzaro «XXe Siecle» (XX століття)*, N2 31 (грудень 1968 р.) У цьому номері, присвяченому огляду виставок, що пройшли у 1968 році в музеях і художніх галереях Франції та інших країнах, було розміщено дві оригінальні літографії (в тому числі і представлена літографія Сержа Полякова).

7

ПІТ МОНДРІАН (PIET MONDRIAN) (1872-1944)

«Червоний, синій, жовтий», 1939-1942

Special Limited Proof Edition, 1973

Папір, кольорова літографія (за живописом)

Розмір листа: 19,7 x 18,2 см

Підпис і дата «на літографському камені» знизу праворуч, тираж олівцем ліворуч

Тираж: №7/10

1 500 – 2 000

БІОГРАФІЯ Піт (Пітер Корнеліс) Мондріан (Pieter Cornelis Mondriaan, від 1912 року – Mondrian) (1872-1944) – нідерландський художник, один із основоположників і провідників абстракціонізму в світовому мистецтві. Народився в м. Амерсфорт, Нідерланди. Навчався у Державній академії мистецтв в Амстердамі (1892-1897). Викладав малювання у початковій школі. Ранні його роботи виконані в манері старих голландських майстрів, хоча дедалі відчутнішим ставав вплив імпресіонізму. Узяв участь у Міжнародній виставці сучасних художників в Амстердамі (1911), де були представлені також кубістичні твори Пабло Пікассо, Андре Дерена, Жоржа Брака. Познайомившись з роботами кубістів, Мондріан і сам почав експериментувати з формами, спрощувати їх. По-різному поєднуючи площини зображуваних предметів, він домагався враження структурної, ритмічної ясності. Справжній успіх і славу «найзнаменитішого іммігранта» Піту Мондріану пощастило здобути лише незадовго до смерті, за океаном – в США, куди митець переїхав у 1940. З успіхом відбулась його перша в персональна виставка (1942). Мистецтво Мондріана багато в чому вплинуло на сучасний живопис, архітектуру та дизайн.

Більшою мірою Мондріан відомий роботами в стилі неопластицизм. Форма абстрактного мистецтва, що відрізняється від популярних тоді кубізму і футуризму, народилася до початку 1920-х років.

Робота «Червоний, синій, жовтий» 1930 року створювалася Мондріаном в момент найвищої точки розвитку створеного ним стилю.

8

ВАСИЛЬ КАНДИНСЬКИЙ (1866-1944)*«Зелений і червоний», 1969*

Папір, кольорова літографія

Розмір листа: 38 x 28 см

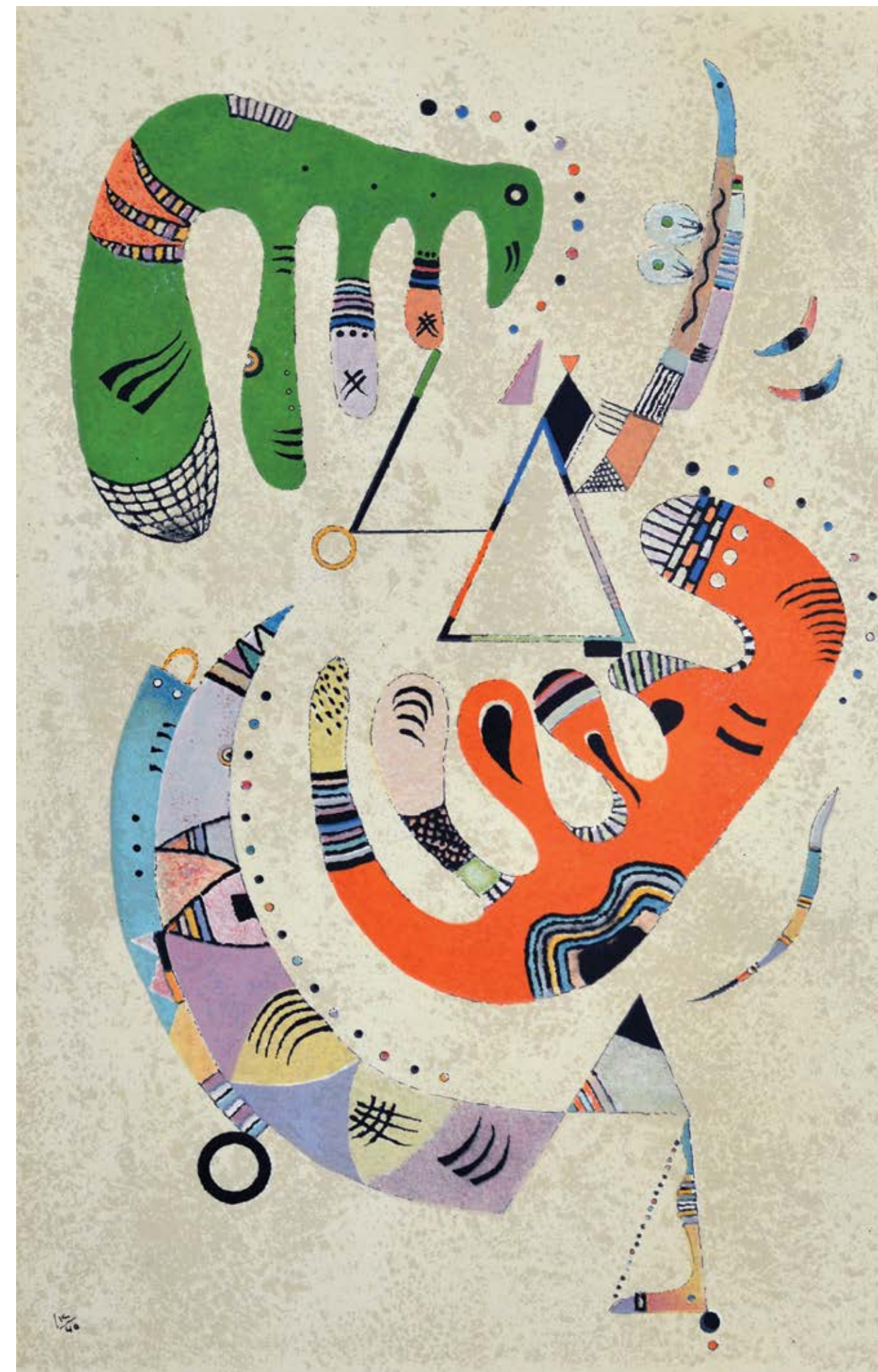
Розмір відбитка: 33 x 21 см

Підпис і дата «на літографському камені» знизу ліворуч

2 500 – 3 500

БІОГРАФІЯ Кандинський Василь Васильович (1866-1944) – російський художник, графік та теоретик мистецтва, який також жив та творив у Німеччині та Франції. Кандинський вважається першим абстракціоністом. Народився в м. Москва в родині комерсанта та провів своє дитинство в м. Одеса. Вчився в Одеській гімназії та одержав художню та музичну освіту. Навчався в Московському університеті (1885-1893) вивчаючи право та економіку після чого йому була запропонована посада професора в Тартуському університеті. У віці 30 років Кандинський вирішив зайнятися живописом. Вчився у Антона Ашбе і пізніше в Академії мистецтв у Мюнхені у Франца фон Штука. Засновник декількох художніх об'єднань в Мюнхені – «Фаланга» (1901), «Нова асоціація художників» (1909), «Синій вершник» (1911). Експонент першої виставки «Бубнового валета» (1910). Член об'єднання «Світ мистецтва» (1921). Викладав у Москві та Мюнхені. Організатор і директор МЖК (1919), член ПНХУКа (1920). Віце-президент Академії художніх наук (з 1921). Працював викладачем у школі мистецтва та архітектури Баухаус (1922-1933). У 1928 Кандинський отримав німецьке громадянство, у 1933 емігрував у Францію. Жив у Парижі, набувши громадянство Франції (1939).

У 1969 в паризькій галереї Еме Мага відбулася виставка «Кандинський. Паризький період: 1934-1944», на якій було представлено тридцять дві роботи художника. Цій виставці був присвячений один з номерів журналу «Derriere Le Miroir» (№ 179, 1969). В номер журналу було включено п'ять літографій Кандинського, в тому числі і ця – «Зелений і червоний».

9

ЖОРЖ БРАК (GEORGES BRAQUE) (1882-1963)

«Трубка, чарка, гральна кісточка і газета», 1963

Папір, кольорова літографія (за живописом)

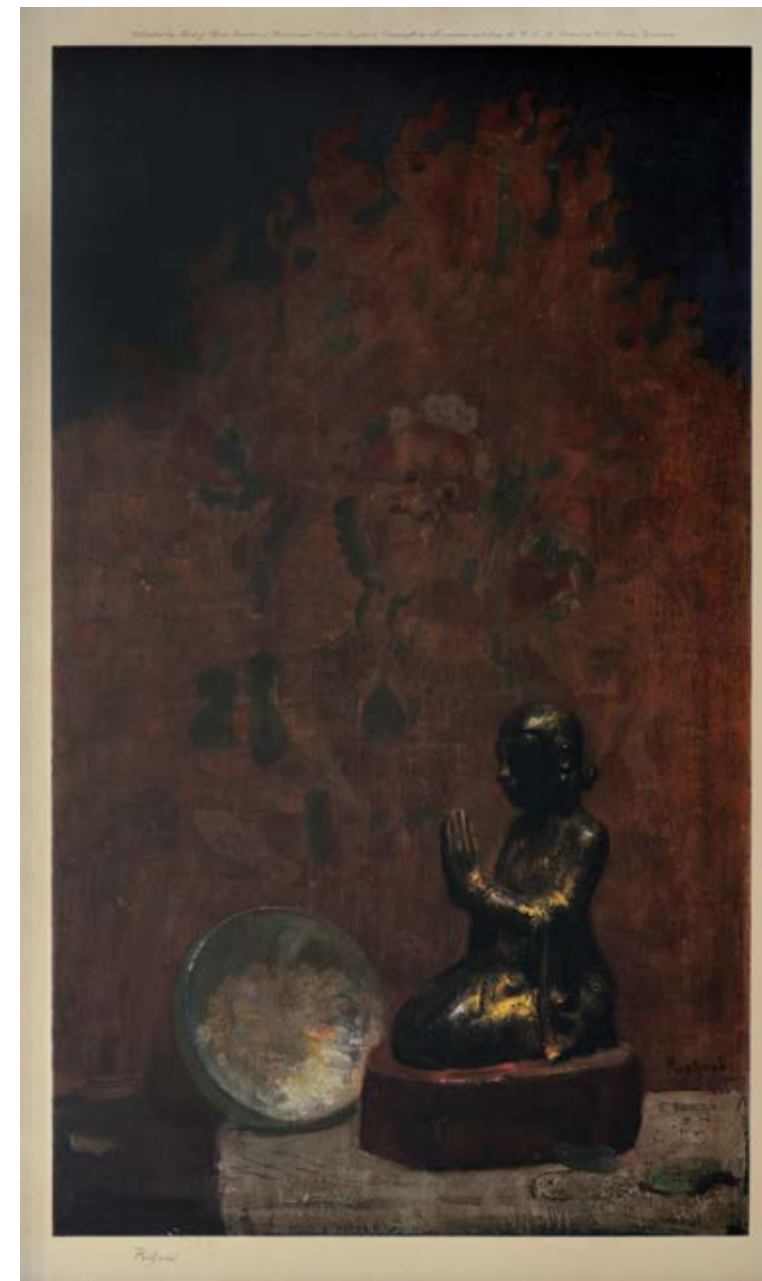
Розмір листа: 38 x 55 см

Розмір зображення: 34,5 x 44,5 см

2 000 – 3 000

БІОГРАФІЯ Жорж Брак (Georges Braque) (1882-1963) – французький художник, графік, сценограф, скульптор і декоратор. Народився в м. Париж, походив з ремісничої родини. Образотворчому мистецтву навчався у художній школі Гавра, потім – в Академії Ембера в Парижі. Починав як художник-декоратор. У творчих пошуках близький до фовізму, зазнавши впливу Матісса та Дерена. Виставляв свої роботи в паризькому Салоні незалежних (1906). У 1907 році після ознайомлення з живописом Сезанна і зустрічі з Пікассо круто змінив свою художню манеру, прагнучи лаконізму живописних засобів і геометризції зображуваних об'єктів. У 1909-1912 співпрацюючи з Пабло Пікассо, теоретично і на практиці обґрунтував новий напрямок мистецтва – кубізм, ставши одним із його співзасновників. Приймав участь у I Світовій війні, зазнав тяжкого поранення, повернувся до живопису лише в 1917 році. Займався церковними вітражами, оформив розпис стелі в Етрусській залі Лувра тощо. Провідною темою пізньої творчості Брака є «птаха, що розправив крила у польоті». У 1934 вийшла перша монографія про художника – книга Карла Ейнштейна.

Оригінальна літографія Ж. Брака «Трубка, чарка, гральна кісточка і газета» – з французького художньо-літературного журналу *E. Mara «Derriere Le Miroir»* (№138 за травень 1963 р.) В цей номер, присвячений колажам Жоржа Брака, що були створені в 1912-1914 рр., було включено кілька оригінальних літографій Ж. Брака, в тому числі і кольорова літографія «Трубка, чарка, гральна кісточка і газета».

10

ОВСЕП ПУШМАН (OVSEP PUSHMAN) (1877-1966)

«Той, що вклоняється вогню», 1953

Папір, кольорова колотипія (за живописом)

Розмір листа: 67 x 42 см

Розмір зображення: 61 x 36 см

Підпис «на літографському камені» знизу ліворуч

Авторський підпис олівцем знизу ліворуч;

нижче давлений відбиток Британської Гільдії Друку

По верхньому краю видавничий надпис

Видавництво: «Frost & Reed, Ltd.»

Fine Art Publishers Bristol and London, Англія.

Тираж: одна з 500 екз.

2 500 – 3 500

БІОГРАФІЯ Пушман Овсеп (Овсеп Пушманян) (1877-1966) – американський художник вірменського походження, майстер натюрморту і портретист. Член американської асоціації мистецтв Парижа, член Каліфорнійського Art Club, почесний член «Спілки художників Вірменії». З 1923 року постійно працював в Нью-Йорку. З 1926 року виставляв свої роботи в салоні Artistes Francais в Парижі, отримав бронзову медаль (1914) і срібну медаль (1921). Учасник виставок в Нью-Йорку, Бостоні та Чикаго. Щорічні виставки Овсеп Пушмана у Великій Центральній художній галереї (Grand Central Art Galleries New York), завжди були значною подією. Був одним із засновників групи каліфорнійських художників Laguna Beach. Почесний член «Спілки художників Вірменії» (1928). Роботи Пушмана виставлені в багатьох музеях світу (Метрополітен-музей, Музей образотворчих мистецтв (Бостон), Художній музей Сіетла, Музей образотворчих мистецтв (Х'юстон), інституті мистецтв Мінеаполіса), а також знаходяться в приватних колекціях.

Видатний американський художник вірменського походження. Основна тема творчості – східні натюрморти. Щорічно проводив персональні виставки, що було значною подією в мистецькому житті США. На одній з таких виставок в 1934 році в Нью-Йорку Пушман познайомився з власником видавництва «Frost & Reed, Ltd.» і уклав з ним офіційний контракт на випуск 29-ти колотипій в друкарнях у Дрездені, Лондоні, Західній Німеччині і Австрії. Видавництво «Frost & Reed, Ltd» володіло винятковими правами на обмежене тиражування робіт художника, що контролювала Британська Гільдія Друку. Пушман брав безпосередню участь в тиражі, коригував і власноруч підписував випущені відбитки.

II

АНРІ МАТИСС (HENRI MATISSE) (1869-1954)

«Тисяча і одна ніч», 1950

Папір Arches, кольорова літографія

Розмір листа: 31 x 82,5 см

Підпис і дата «на літографському камені» знизу праворуч

4 000 – 5 000

БІОГРАФІЯ Матісс Анрі-Еміль-Бенуа (Henri Émile Benoît Matisse) (1869-1954) – французький художник, скульптор, графік, майстер декоративного мистецтва, один з найоригінальніших представників образотворчого мистецтва початку 20 століття. Народився в м. Ле-Като-Камбрезі на півночі Франції у родині торговця фарбами та зерном. Малював портрети, жанрові картини, натюрморти, картони для вітражів і гобеленів. У 1887 він виїхав до Парижа вивчати юриспруденцію в Школі юридичних наук. У 1888, після закінчення навчання, 18-річний Анрі отримав право працювати за цією спеціальністю. Він повертається до маленького містечка Сен-Кантен і розпочинає працювати помічником адвоката. Але згодом, кидає роботу юриста і їде до Парижу навчатися у Школі витончених мистецтв (1893-1898). У роботах Матісса переважають яскраві кольори, що підкреслюють святкову барвистість світу. Розробляв орнаменти, лінійні арабески; основними об'єктами зображення були одаліски й танцівниці; пізні роботи являють собою чисті абстракції. Деякий час Матісс робив спроби проектувати одяг. За життя його картини експонувалися в Лондоні, Нью-Йорку, Копенгагені, на Осінньому салоні в Парижі. Багато робіт були замовлені і придбані російськими меценатами І. Морозовим і С. Щукіним.

У 1951 році у видавництві Е.Мага (Еме Мага (1906-1981) – відомий французький видавець та колекціонер, власник журналів та художніх галерей в Парижі, Каннах, Барселоні) вийшов № 36-37-38 відомого художньо-літературного журналу «Derrière Le Miroir», який був присвячений творчості відомих художників Ж.Браку, М.Шагалу, А.Матісу, Ж.Міро та іншим. В номер були включені дев'ять оригінальних літографій, в тому числі і представлена кольорова літографія Анрі Матісса. На літографії – текст з казки «Тисяча і одна ніч»: «Elle vit apparaître le matin, elle se tut discretement» (фр. «Побачивши, що схоже сонце, вона замовкла»).

12

ДЕНИС НОЙЄР

(DENIS PAUL NOYER) (н. 1940)

«Ресторан Ledoyen», 1980-і

Папір, кольорова літографія

Розмір листа: 87 x 62 см

Розмір зображення: 74 x 50 см

Авторський підпис і тираж олівцем знизу праворуч

Тираж: №170/180

4 000 — 5 000

БІОГРАФІЯ Деніс Нойєр (Dennis Paul Noyer) (нар. 1940) – французький художник, ілюстратор, оформлювач. Народився у Франції. Син відомого художника Філіпа Нойєра (1917-1985). Учасник багатьох персональних і колективних виставок у Франції, Італії та США. Роботи представлені в Музеї американського мистецтва Уїтні (Нью-Йорк) та в багатьох приватних і галерейних колекціях по всьому світу.

13

ЕРТЕ (РОМАН ТИРТОВ)

(ERTE (ROMAIN DE TIRTOFF)) (1892-1990)

«Тигрова Лілія», 1980-і

Шовк, кольорова шовкографія

88 x 87 см

Друкований підпис знизу праворуч

1 500 — 2 000

БІОГРАФІЯ Ерте (Тиртов Роман Петрович, 1892-1990) – російський художник, графік, скульптор, сценограф, модельєр, один з провідних представників стилю «арт-деко». Народився у м. Санкт-Петербург. Відомий під псевдонімом Ерте. З дитинства захоплювався живописом і малюнком, але систематичної художньої освіти не отримав. Три роки навчався портретного живопису у І. Рєпіна. Виїхав до Парижа, деякий час відвідував академію Р. Жюльєна (1912). Почав працювати у відомому Будинку моди Поля Пуаре (1913). Створював ескізи костюмів для Анни Павлової, Мата Харі, Ліліан Гіш. Виконав більше ста обкладинок для журналів «Harper's Bazaar», «Vogue» і інших ілюстрованих журналів США, Англії та Франції. Співпрацював з Чиказькою оперою, Гранд-опера в Парижі, Метрополітен-опера в Нью-Йорку і Лондонським оперним театром. Розробляв моделі одягу та малюнки тканин. У своїй техніці використовував гуаш та акварель, захоплювався скульптурою, автор численних літографій та серіграфій (разновид шовкографії). Ерте називали «художником XX століття, який найбільше вплинув на моду», «кращим ілюстратором моди і театральним дизайнером початку століття», а його творами захоплювалися Дж. Баланчин і Е. Уорхол. Твори зберігаються в музеї Вікторії й Альберта в Лондоні, Музеї сучасного мистецтва в Нью-Йорку, багатьох приватних зібраннях. Близько 170 творів митця були придбані Метрополітен-музеєм.

Французький художник російського походження, сценограф та модельєр. Один з найважливіших представників стилю Арт-Деко. Навчався портретного живопису у І. Рєпіна, після чого виїхав до Парижу та продовжив навчання в Академії Жюльєна. Був запрошений в Голівуд, як художник по костюмам студії «Метро Голден Майєр». Створив біля 100 обкладинок для журналу «Harper's Bazaar», «Vogue» та ін. Його називали «Художником XX сторіччя, який більш за все вплинув на моду».

14

МАРК ШАГАЛ (MARC CHAGALL) (1887-1985)*Ілюстрація до байки «Козел та лисиця» із серії «Байки»**Лафонтена, 1952*

Папір з водяними знаками, офорт

Розмір листа: 41 x 32,5 см

Розмір відбитку: 30 x 24 см

Підпис «на металевій пластині» знизу ліворуч

Авторський підпис олівцем знизу праворуч, тираж ліворуч

Тираж: №31/100

4 000 – 6 000

БІОГРАФІЯ Шагал Марк Захарович (Marc CHAGALL) (1887-1985) – один з лідерів світового авангарду і найвідоміших художників ХХ ст. Народився у м. Вітебськ, Білорусія. Навчався у вітебській художній школі Ю. Пена (1906); Художній школі ОПХ в Петербурзі (1907-1908); школі малювання Е. Званцевої у М. Добужинського і Л. Бакста (1908-1909); приватних студіях Парижа (1910-1914). Учасник виставок: «Миру мистецтва» (1912), «Салону Незалежних» (1912-1914), групи «Бубновий валет» (1916) і багатьох інших. Жив і працював у Вітебську (з 1915), Москві (з 1920), працював в Єврейському камерному театрі, брав активну участь в роботі Художньої секції Культур-Ліги, у Берліні (з 1922), де освоїв техніку естампу, Парижі (1923-1941), де створив велику кількість книжкових ілюстрацій, зокрема до Біблії, у США (з 1941), де відновив роботу для театру і освоїв техніку кольорової літографії, у Франції (з 1948). Працював, в основному, як монументаліст і графік, займався також керамікою, скульптурою, вітражами, мозаїкою, шпалерами та випустив кілька поетичних збірок. Його виставки проходили в найбільших галереях і виставкових залах світу. Музеї М. Шагала відкриті в Вітебську і Ніцці. Роботи зберігаються майже в усіх найбільших художніх музеях світу, численних регіональних музеях та в найвідоміших приватних колекціях.

Одним з напрямків творчості Шагала була графіка, якої він навчався в Берліні. Після прибуття в Париж він познайомився з видавцем Амбруазом Волларом, спілкування з яким поклало початок новому періоду в творчості художника. Воллар відразу запропонував Шагалу працювати над ілюстраціями до французького видання «Мертвих душ» Гоголя. Через три роки вони почали новий проект – видання «Байок» Жана де Лафонтена з ілюстраціями Шагала в стилі XVIII століття, таким чином в 1926-1927 рр. Шагал створив близько 100 гуашей до «Байок» Лафонтена. Ці роботи викликали бурхливі дебати у французів. Дискусії велися не тільки в мистецьких колах, а й у пресі, і навіть у французькому парламенті. Після гучних виставок в Парижі і Брюсселі, в 1930 році берлінська галерея Альфреда Флехтхайма запропонувала експонувати ці роботи у себе.

Шагал приїхав особисто на відкриття виставки. У квітневому номері журналу «Kunst und Kunstler» за 1930 рік, в розділі «Хроніка», були поміщені дві чорно-білі репродукції його робіт з цієї виставки: «Жінка, перетворена на кішку» і «Шарлатан». Хоча роботи були гуашними, а не акварелями, тим не менш, вони всюди фігурували як «акварелі». Інформацію про виставку «100 акварелей Шагала до «Байок» Лафонтена» містили розділи «Берлінські художні салони» і «Виставкова хроніка». У наступному, травневому, номері журнал знову звертався до цієї теми. У розділі «Художні виставки» була опублікована невелика замітка про виставку «акварелей» Шагала в галереї Флехтхайма. Там було написано про гарну ідею розумного Маршана Воллара запропонувати російському художнику Шагалу зробити 100 «акварелей» до «Байок» Лафонтена і висловлювався жаль про те, що ці роботи зібрані в книгу, так як вони є чудовими зразками для гравюр, які могли б передати всю свіжість «акварелі».

Шагал почав роботу над серією чорно-білих офортів «Байки» Лафонтена у 1928 році. Останній офорт цієї серії він закінчив на початку 1931 року, але лише через майже два десятиліття, в 1952 році, ці офорти були видані Еженом Теріагом в двох томах (в I томі – 52 офорти, включаючи обкладинку, і в II томі – 50 офортів, включаючи обкладинку).

Оригінальний офорт до байки «Козел та лисиця», представлений на аукціоні був зроблений автором у 1927-30 рр. Він знаходиться під номером 31 зі 100 пронумерованих і підписаних власноруч художником у 1952 році, коли серія «The Fables of La Fontaine» (Байки Лафонтена) була видана. Це величезна рідкість яка має колекційну та музейну цінність.

15

АЛЕКСАНДР КОЛДЕР (ALEXANDER CALDER) (1898-1976)

«Гравці», 1975

Папір, кольорова літографія

Розмір листа: 38 x 28 см

Друк: Mourlot, Париж (Франція)

Видавництво: DLM 212, Maeght, Париж (Франція)

1 000 – 1 500

БІОГРАФІЯ Александр Колдер (Alexander Calder) (1898-1976) – американський скульптор, народився в штаті Пенсильванія (США). Набув всесвітню популярність завдяки своїм чудернацьким фігурам з дроту та мобілям – кінетичними скульптурами, які приводяться в рух електрикою або вітром. Скульптурою займався з дитинства; переїжджаючи за батьком з міста в місто, завжди мав поруч з батьківською своєю дитячою «майстерню». У 1920-х працював художником в газеті, оформлювачем циркових вистав. Навчався в Технологічному інституті Стевенса (1915 – 1919), отримавши диплом інженера-механіка. Відвідував вечірні курси малювання (1922), пройшов курс навчання в школі Art Students Lige (1923) в Нью-Йорку. У 1926 року переїхав до Парижу, де товаришував з сюрреалістами і конструктивістами. Тоді ж знаходить нову форму скульптури – фігурки з дроту. Згодом наблизився до авангардних кіл (Міро, Кокто, Мондріан, Леже, та ін.). В 1931 увійшов до групи нефігуративістів З 1950-х Колдер переважно займався монументальною скульптурою. В 1952 Колдер отримав велику премію Венеційської Бієнале. Помер від серцевого нападу після відкриття своєї великої ретроспективної виставки в нью-йоркському музеї Утні.

16

ЖОАН МІРО (JOAN MIRO) (1893-1983)

«Зірка», 1972

Папір, кольорова літографія

Розмір листа: 33,5 x 25,2 см

Друк: Mourlot, Париж (Франція)

Видавництво: Ediciones Poligrafa; Maeght, Париж (Франція)

2 000 – 3 000

БІОГРАФІЯ Жоан Міро (1893-1983) – іспанський художник, графік. Народився у м. Барселона, Іспанія. Навчався в Школі витончених мистецтв у Барселоні (1907-1910). Вступив до приватної художньої школи Ф. Галі (1912). Приїхав у Париж (1920), де познайомився з П. Пікассо. Персональні виставки у Парижі, Нью-Йорку, Лондоні (1930-і). Працював у сюрреалістичній манері та брав участь у виставках сюрреалістів, але офіційно не визнавав себе послідовником цього напрямку. З середини 1940-х почав створювати керамічні композиції. Прагнув наділити образотворче мистецтво чимось новим та незвичайним – експериментував з матеріалами, використовував у своїх інсталяціях різноманітні предмети, знайдені під час прогулянок, тощо. Твори зберігаються у провідних музеях світу та у численних приватних колекціях.

17

ВІКТОР ВАЗАРЕЛІ (VICTOR VASARELY) (1906-1997)*Оптична композиція «Комета», 1971*

Папір, кольорова літографія

Розмір листа: 71 x 66 см

Розмір зображення: 62 x 62 см

Авторський підпис олівцем знизу праворуч, тираж ліворуч

Тираж: №79/250

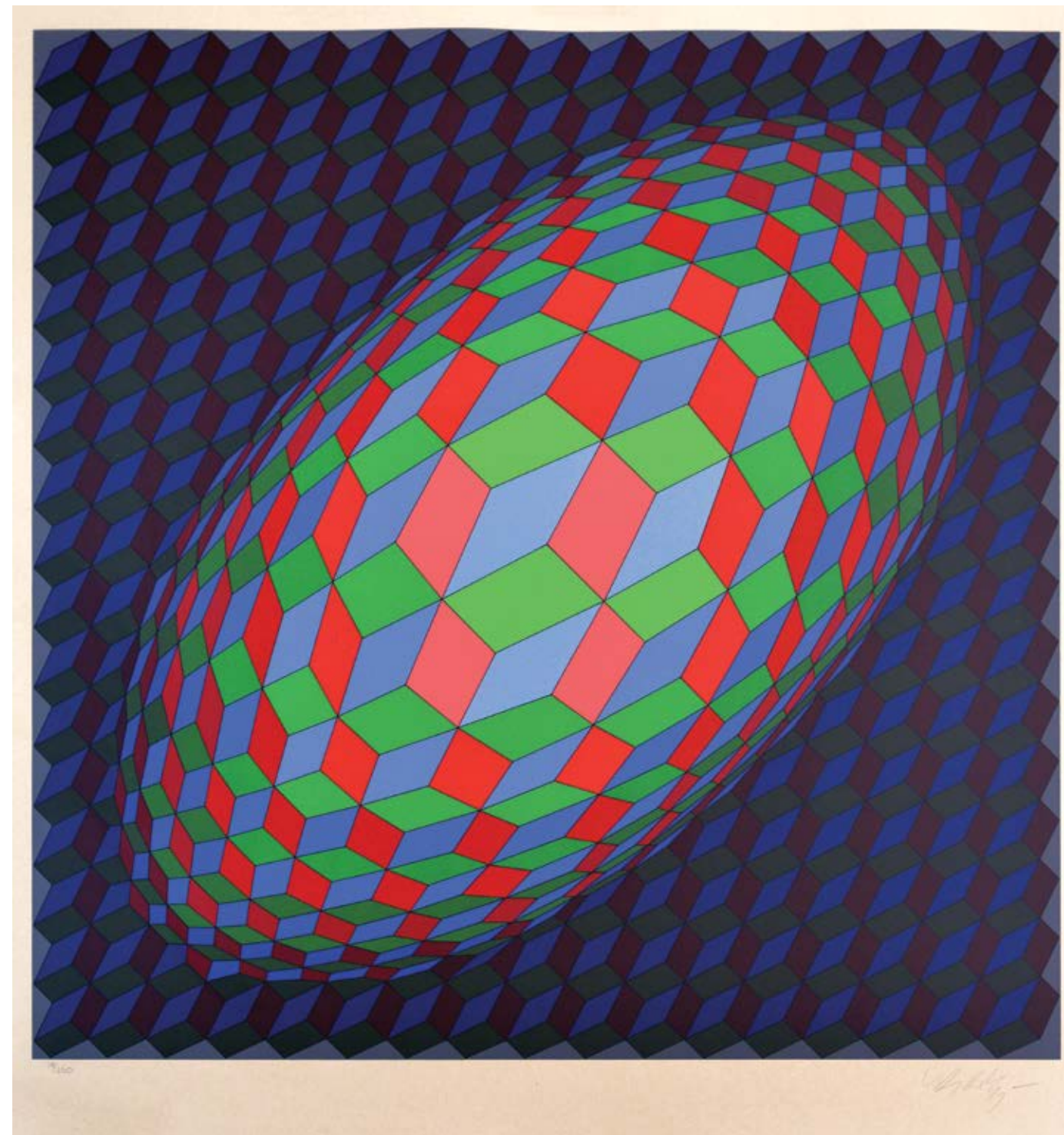
4 000 – 6 000

БІОГРАФІЯ Віктор Вазарелі (Victor Vasarely) (1906-1997) – французький художник, графік і скульптор угорського походження, провідний представник напрямку «оп-арт». Справжнє ім'я Деже Вашарейі. Навчався в художній академії Польдіні-Вольман в Будапешті, працював в різних французьких рекламних агентствах малювальником і графіком (1930-1940) з 1944 – почав працювати в жанрі живопису. Отримав звання професора у Вишій школі прикладного мистецтва в Будапешті (1969). Лауреат багатьох премій і нагород, таких як премія Художніх критиків, Брюссель; Золота медаль Мілана; Міжнародний приз живопису Венесуели (1955), Гуггенгейм-премія (1964); Великий Приз на VIII Бієнале мистецтва у Сан-Паулу (1965). Премія на I Міжнародній бієнале графіки (1966), приз міністра міжнародних справ Японії на IX Токійському бієнале (1967). 1969 – Перша «Золота палітра» на міжнародному фестивалі живопису (1969) та багато інших. У Будапештському палаці Зічі працює музей Віктора Вазарелі.

З 1930-х років Вазарелі експериментував з перспективою, світлом і тінню, текстурами. Спробувавши себе в кубізмі, футуризмі, експресіонізмі і сюрреалізмі, в кінці 1940-х років художник нарешті знайшов і почав розвивати свій власний стиль. Він захопився зображенням оптичних ефектів, «перетікання» абстрактних форм і візерунків у фігуративні і назад. У 1944-му році у нього відбулася перша персональна виставка. У 1950-х роках Вазарелі захопився кінетичними скульптурами і зображеннями: він створював свої твори, накладаючи один на одного скляні панелі, розписані акрилом. У них художник також активно використовував оптичні ефекти.

У 1959-му році Вазарелі запатентував свій власний метод серійного створення художніх творів, поставивши тим самим під сумнів важливість автора в процесі створення твору мистецтва. Метод Вазарелі полягав у комбінуванні певної кількості кольорових геометричних фігур. Набір і кольори були суворо обмежені: три червоні фігури, три зелені, три сині, дві фіолетові, дві жовті, чорна, біла і сіра; три кола, два квадрата, два ромба, два прямокутника, трикутник, два розсічених кола, три овалу. Помічники Вазарелі створювали твори, комбінуючи дані фігури. У 1950-1960-х роках художник постійно отримував нагороди і премії на різних міжнародних бієнале і фестивалях. Проживши насичене творче життя, Віктор Вазарелі помер в Парижі в 1997-му році, у віці дев'яноста років.

Творчість Вазарелі поклала початок художній течії «Оп-арт» (англ. Optical art – «оптичне мистецтво»), а також справила величезний вплив на графічний дизайн і мистецтво плаката другої половини ХХ століття. Сьогодні твори Вазарелі експонуються у Фонді Вазарелі в Екс-ан-Провансі, в Центрі сучасного мистецтва ім. Жоржа Помпіду в Парижі, а також на батьківщині художника, в Пече і в Будапешті.

18

ФЕРНАН ЛЕЖЕ (JOSEPH FERNAND HENRI LEGER) (1881-1955)

«Дві жінки з вазою», 1950-і

Папір, кольорова літографія

Розмір листа: 71 x 56 см

Розмір зображення: 63 x 48 см

Підпис «на літографському камені» знизу праворуч

Підтверджуючий автентичність підпис дружини художника Наді Леже знизу ліворуч

Тиснена печатка Musee Fernand Leger – Biot знизу праворуч

2 000 – 3 000

БІОГРАФІЯ Фернан Леже (Joseph Fernand Henri Leger) (1881-1955) – французький художник-експресіоніст, графік, скульптор, майстер декоративного мистецтва. Народився в м. Аржантан, Франція. Отримав дворічну архітектурну освіту і переїхав у Париж, де працював креслярем у архітектора (1900-1902). Був вільним слухачем у Вищій школі образотворчих мистецтв. Вступив до Вищої школи декоративного мистецтва (1903). Відвідує курси Жерома і Фер'є, а також Академію Жюліана. У ранніх роботах Леже помітно вплив кубізму і імпресіонізму. Активний учасник «Салону незалежних» (з 1910). Разом з Браком і Пікассо зіграв важливу роль у формуванні та поширенні кубізму. Після Першої світової війни став використовувати багато технократичних символів. Творчість художника мала вплив на формування неопластицизму в Нідерландах і конструктивізму в Радянському Союзі.

19

ПАБЛО ПІКАССО (PABLO PICASSO) (1881-1973)

«Лисий, бородатий і веселий», 1957

Папір Marais, літографія (за малюнком)

Розмір листа: 38 x 29 см

Розмір відбитка: 35,5 x 26 см

Авторський підпис олівцем знизу праворуч

Видання: Buffon Suite, Jonquieres Edition, Париж (Франція)

3 000 – 4 000

БІОГРАФІЯ Пабло Пікассо (1881-1973) – всесвітньовідомий іспанський художник. Народився в м. Малага, Іспанія. Навчався в Школі витончених мистецтв в м. Ла-Корунья (1894-1895); художній студії Барселони (1895); Мадридській АМ Сан-Фернандо (1897-1898). Переїхав до Парижа (1904). Спільно з Ж. Браком започаткував новий напрямок в живописі – кубізм (1908-1909). Удостоєний Міжнародної премії Миру за створення знаменитої емблеми «Голуб миру» (1950). Працював як живописець, графік, скульптор, кераміст, дизайнер. Неодноразово був визнаний найдорожчим художником світу за версіями різних видань. Роботи представлені в найбільших музеях світу.

Літографія за малюнком. Робота була створена Пікассо для портфоліо «Buffon» та надрукована в Парижі в 1957 в ательє Дюваль, як частина лімітованого видання на веленовому папері Marais.

20

САЛЬВАДОР ДАЛІ (SALVADOR DALI) (1904-1989)

«Привид сексуальної привабливості», 1979

Папір Arches, кольорова літографія (за живописом)

Розмір листа: 67 x 52 см

Розмір зображення: 59 x 46 см

Авторський підпис олівцем знизу праворуч, тираж ліворуч

Тираж: №260/300

2 500 – 3 500

БІОГРАФІЯ Далі Сальвадор (Dali Salvador) (1904-1989) – іспанський живописець, графік, скульптор, письменник і режисер. Один з найвідоміших представників сюрреалізму. Народився в м. Фігерас (Іспанія). Почав займатися живописом в ранньому дитинстві під керівництвом Ж. Нуньєса. Перша виставка відбулася в Муніципальному театрі Фігераса (1919). Навчався в Мадридській Академії Мистецтв (1922-1926). Переїхав до Парижа (1926). Намагаючись знайти свій стиль, експериментував у напрямках кубізму і дадаїзму. Увійшов до групи сюрреалістів, організованої Анрі Бретоном (1929). У 1930-ті картини майстра експонувалися на багатьох міжнародних виставках і принесли автору всесвітню популярність. Існує кілька музеїв Далі: в Фігерасі (Іспанія), Клівленді (США) та Парижі (Франція). Роботи зберігаються в найбільших музеях Європи та США.

Представлена на аукціоні оригінальна літографія була зроблена художником з картини «Привид сексуальної привабливості», яку Далі виставляв в 1934 році в галереї Жака Бонжана в Парижі, а пізніше в галереї Жюльєна Леві в Нью-Йорку. В каталоги обох виставок художник додає також наступний фрагмент тексту: «Миттєва кольорова фотографія, виконана вручну з підсвідомих, сюрреальних, екстравагантних, параноїчних, галюцинаторних, позахудожніх, феноменальних, багаточислених, найтонших і інших образів ... Конкретної ірраціональності ...». У нижній правій частині картини Далі зобразив себе дитиною в матроському костюмчику, який розглядає величезне чудовисько, м'яке і жорстке одночасно. Цей образ для художника символізував сексуальність. Фоном для цих фігур є гіперреалістичний пейзаж мису Креус (Іспанія).

У цій роботі Далі дає конкретне визначення почуттю, яке важко піддається розумінню: монстр сексуальності так само реальний, як скелі мису Креус – пейзаж, серед якого пройшло дитинство художника. Слід зазначити і значиму присутність костюлів, у Далі це символ смерті і воскресіння.

21

МАРК ШАГАЛ**(MARC CHAGALL)** (1887-1985)

«Небо закоханих», 1963

Папір, кольорова літографія

Розмір листа: 32,3 x 24,5 см

Друк: Mourlot, Париж (Франція)

Публікація: Patrick Cramer, Les livres illustres, c.184

У 1908 році Марк Шагал познайомився з роботами постімпресіоністів та фовістів, а пізніше – з творчістю Пікассо. У творах Шагала реальні форми часто трапляються в фантастичних поєднаннях і ситуаціях, що суперечать логіці і рівновазі; тому його творчість іноді зближують з сюрреалізмом, проте художник ніколи не належав ні до якої групи. Його твори – це створення вразливої та чуттєвої творчої уяви, схильної до чудесного, магічного та ірраціонального. Картини Шагала наповнені радісною безтурботністю або трагічним передчуттям лиха, катастрофи.

2 000 – 3 000

БІОГРАФІЯ Шагал Марк Захарович (Marc CHAGALL) (1887-1985) – один з лідерів світового авангарду і найвідоміших художників XX ст. Народився у м. Вітебськ, Білорусія. Навчався у вітебській художній школі Ю. Пена (1906); Художній школі ОПХ в Петербурзі (1907-1908); школі малювання Е. Званцевої у М. Добужинського і Л. Бакста (1908-1909); приватних студіях Парижа (1910-1914). Учасник виставок: «Миру мистецтва» (1912), «Салону Незалежних» (1912-1914), групи «Бубновий валет» (1916) і багатьох інших. Жив і працював у Вітебську (з 1915), Москві (з 1920), працював в Єврейському камерному театрі, брав активну участь в роботі Художньої секції Культур-Ліги, у Берліні (з 1922), де освоїв техніку естампу, Парижі (1923-1941), де створив велику кількість книжкових ілюстрацій, зокрема до Біблії, у США (з 1941), де відновив роботу для театру і освоїв техніку кольорової літографії, у Франції (з 1948). Працював, в основному, як монументаліст і графік, займався також керамікою, скульптурою, вітражами, мозаїкою, шпалерами та випустив кілька поетичних збірок. Його виставки проходили в найбільших галереях і виставкових залах світу. Музеї М. Шагала відкриті в Вітебську і Ніцці. Роботи зберігаються майже в усіх найбільших художніх музеях світу, численних регіональних музеях та в найвідоміших приватних колекціях.

22

АМЕДЕО МОДІЛЬЯНІ**(AMEDEO MODIGLIANI)** (1884-1920)

«Портрет молодого дівчини, що сидить», 1918

Папір, кольорова серіграфія (за живописом)

Розмір листа: 51 x 35 см

Друкований підпис знизу праворуч

Видавництво: Arta Gallery Jerusalem

Розмір зображення: 42 x 29 см

Тиснена печатка галереї та тираж олівцем знизу ліворуч

Друк: Atelier «Geoprint», 1990-і

Тираж: №66/495

1 500 – 2 000

БІОГРАФІЯ Амедео Модільяні (Amedeo Clemente Modigliani) (1884-1920) – видатний італійський художник і скульптор XX сторіччя. Народився у єврейській сім'ї в м. Ліворно (Італія). З дитинства мав серйозні проблеми зі здоров'ям, роками страждав від туберкульозу. У зв'язку з хворобами та потягом до малярства залишає школу. З метою лікування його мати забирає юного Модільяні на зимовий період до Флоренції, Риму, Неаполя і Венеції. Для митця ці подорожі мали величезний вплив на прийняття рішення обрати шлях художника. Почав відвідувати лекції малюнка (1898), став учнем Школи Нью (Scuola libera di Nudo) (1902). З 1907 мешкав у Парижі, де спілкувався з мистецькою богемою, зокрема з Пабло Пікассо, Морісом Утрілло, Дієго Рівєрою, Хаймом Сутіном та письменниками Андре Салмоном, Гійомом Аполлінером і Максом Жакобом. Незважаючи на численні дружні стосунки і знайомства, не приєднався до жодного мистецького гурту. Він бажав йти своєю дорогою та створити свій стиль, якого на початку кар'єри йому бракувало. Модільяні приєднався до кола єврейських художників, виставляв кілька своїх робіт у «Салоні Незалежних» і «Салоні Відкинутих». Створив 16 портретів поетеси Анни Ахматової.

23

ЖОАН МІРО (JOAN MIRO) (1893-1983)«*Sobreteixims et Sacs 2*», 1973

Папір, кольорова літографія

Розмір листа: 38 x 54 см

Друк: Mourlot, Париж (Франція)

Видавництво: M890 DLM 203, Maeght, Париж (Франція)

2 500 – 3 500

БІОГРАФІЯ Жоан Міро (1893-1983) – іспанський художник, графік. Народився у м. Барселона, Іспанія. Навчався в Школі витончених мистецтв у Барселоні (1907-1910). Вступив до приватної художньої школи Ф. Галі (1912). Приїхав у Париж (1920), де познайомився з П. Пікассо. Персональні виставки у Парижі, Нью-Йорку, Лондоні (1930-і). Працював у сюрреалістичній манері та брав участь у виставках сюрреалістів, але офіційно не визнавав себе послідовником цього напрямку. З середини 1940-х почав створювати керамічні композиції. Прагнув наділити образотворче мистецтво чимось новим та незвичайним – експериментував з матеріалами, використовував у своїх інсталяціях різноманітні предмети, знайдені під час прогулянок, тощо. Твори зберігаються у провідних музеях світу та у численних приватних колекціях.

24

МАРК ШАГАЛ (MARC CHAGALL) (1887-1985)«*Материнство та кентавр*», 1957

Папір, кольорова літографія

Розмір листа: 23 x 20 см

Друк: Mourlot, Париж (Франція)

Публікація: Patrick Cramer, Les livres illustres, с.126

1 500 – 2 000

БІОГРАФІЯ Шагал Марк Захарович (Marc CHAGALL) (1887-1985) – один з лідерів світового авангарду і найвідоміших художників ХХ ст. Народився у м. Вітебськ, Білорусія. Навчався у вітебській художній школі Ю. Пена (1906); Художній школі ОПХ в Петербурзі (1907-1908); школі малювання Е. Званцевої у М. Добужинського і Л. Бакста (1908-1909); приватних студіях Парижа (1910-1914). Учасник виставок: «Миру мистецтва» (1912), «Салону Незалежних» (1912-1914), групи «Бубновий валет» (1916) і багатьох інших. Жив і працював у Вітебську (з 1915), Москві (з 1920), працював в Єврейському камерному театрі, брав активну участь в роботі Художньої секції Культур-Ліги, у Берліні (з 1922), де освоїв техніку естампу, Парижі (1923-1941), де створив велику кількість книжкових ілюстрацій, зокрема до Біблії, у США (з 1941), де відновив роботу для театру і освоїв техніку кольорової літографії, у Франції (з 1948). Працював, в основному, як монументаліст і графік, займався також керамікою, скульптурою, вітражами, мозаїкою, шпалерами та випустив кілька поетичних збірок. Його виставки проходили в найбільших галереях і виставкових залах світу. Музеї М. Шагала відкриті в Вітебську і Ніцці. Роботи зберігаються майже в усіх найбільших художніх музеях світу, численних регіональних музеях та в найвідоміших приватних колекціях.

25

ПАБЛО ПІКАССО (PABLO PICASSO) (1881-1973)

«Карнавал», 1958

Папір Arches, кольорова літографія (за малюнком)

Розмір листа: 65,5 x 50,5 см

Розмір зображення: 40 x 29 см

Підпис, дата і назва «на літографському камені» знизу, тираж олівцем ліворуч

Видавництво: SPADEM, Париж

Друк: Atelier Mourlot, Париж, 1983

Публікації: XXe Siecle 1958 (2000)

Тираж: №667/1000

3 000 – 4 000

БІОГРАФІЯ Пабло Пікассо (1881-1973) – всесвітньовідомий іспанський художник. Народився в м. Малага, Іспанія. Навчався в Школі витончених мистецтв в м. Ла-Корунья (1894-1895); художній студії Барселони (1905); Мадридській АМ Сан-Фернандо (1897-1898). Переїхав до Парижа (1904). Спільно з Ж. Браком започаткував новий напрям в живописі – кубізм (1908-1909). Удостоєний Міжнародної премії Миру за створення знаменитої емблеми «Голуб миру» (1950). Працював як живописець, графік, скульптор, кераміст, дизайнер. Неодноразово був визнаний найдорожчим художником світу за версіями різних видань. Роботи представлені в найбільших музеях світу.

Повернена до нас у три чверті, фігура блязня в цій роботі розкриває виразне обличчя з легкою усмішкою, як би запрошуючи глядача випробувати радість його оточення. На голові вдягнута грайлива червоно-чорна шапка з яскравими жовтими дзвонами, що балансують на кінчиках виступаючої шапки. Утримуючи скіпетр з гумористичним клоунським обличчям у верхній частині, вираз на його круглій голові виявляє усмішку, яка маскує природну серйозність.

У цьому сенсі, Пікассо, здається, деконструє особистість цього грайливого притворника, який маскує похмурий і серйозний інтер'єр. Розвиваючи складну особистість, Пікассо створює воістину багатовимірний портрет, який викривляє внутрішню людяність клоуна, одночасно створюючи для нас як глядачів веселу та цікаву роботу.

Оригінальна літографія була створена в 1958 році по гуашному малюнку Пікассо та була надрукована в Парижі, в Ательє Mourlot і опублікована компанією Yamat Arts. Представлена літографія – це пізній відбиток, зроблений з оригінального каменю у 1983 році, пронумерований з видання 1000 екземплярів у нижньому лівому куті.

26

ЖАН-МІШЕЛЬ БАСКІЯ

(JEAN MICHEL BASQUIAT) (1960-1988)

«Магічна фігура», 1981

Special Limited NY Edition

Папір, кольоровий офорт

Розмір листа: 27,2 x 18,8 см

Авторський підпис олівцем знизу праворуч, тираж ліворуч

Тираж: №15/100

2 000 – 3 000

БІОГРАФІЯ Жан-Мішель Баскія (Jean-Michel Basquiat) (1960-1988) – американський художник. Народився у м. Нью-Йорк. Спочатку був дуже відомий як графіті-художник, а у 1980-х, як дуже успішний неоекспресіоніст. Його мати була з Пуерто-Рико, а батько мав гаїтянське коріння. Жан-Мішель з дитинства вільно розмовляв французькою, іспанською та англійською мовами, читав книги, зокрема поезію символістів, міфи й історію. У кінці 1970-х Баскія залишає рідний дім, живе з друзями, заробляє на життя продажем футболок і листівок. З друзями організовує групу Gsta, котра грає в різноманітних клубах Мангеттена. Бере участь в The Times Square Show, колективній виставці художників (1980). Поет і арт-критик Рене Рікар (Rene Ricard) надрукував статтю про Баскію «The Radiant Child» у журналі «Артфорум» (1981), яка дуже сприяла міжнародній кар'єрі художника. З 1982 Баскія регулярно виставляється з Джуліаном Шнабелем, Девідом Салме, Франческо Клементе і Енцо Куччі, групою художників, котру арт-критики, куратори і колекціонери незабаром назвуть неоекспресіоністами. У 1982 Баскія познайомився з Енді Ворголом і вони створили чимало спільних робіт. Вони працювали разом, впливали на творчість один одного. Творчість Баскія можна умовно розділити на три періоди. З 1980 до 1982, він зображав скелети і маскоподібні обличчя, в чому виражається незвична цікавість до смерті. Інші найчастіше вживані образи: автомобілі, будівлі, поліція, ігри дітей на тротуарі і графіті, які були віддзеркаленням його досвіду малювання на вулицях міста. Середній період, з кінця 1982 до 1985, відзначається цікавістю Баскія до його гаїтянського коріння. Останній період, з 1986 до смерті у 1988, позначений новою манерою і новими образами.

За своє коротке життя Жан-Мішель Баскія встиг стати поп-іконою, діячем культури, графітістом, музикантом і художником-неоекспресіоністом. Він був обдарованою дитиною і вже до 4 років міг писати і читати, а в 11 вільно говорив англійською, французькою та іспанською мовами. У 1970-і Баскія починає малювати графіті на будівлях в Нижньому Мангеттені, використовуючи псевдонім SAMO. До 1982 року художник брав участь у виставках і був близький з багатьма відомими особистостями, серед яких короткі романтичні відносини з Мадонною, робота під керівництвом музиканта Боуї і довгострокове співробітництво з художником Енді Ворголом. У 1986 році його портрет був на обкладинці журналу The New York Times.

27

КІТ ХАРІНГ

(KEITH HARING) (1958-1990)

«Атлас, що тримає світ», 1985

Папір, кольорова літографія

Розмір листа: 18,4 x 14,3 см

Special Limited Proof Edition

Дата «на літографському камені» знизу

праворуч, тираж олівцем ліворуч

Тираж: №2/10

1 500 – 2 000

БІОГРАФІЯ Кіт Харінг (Keith Haring) (1958-1990) – американський художник, скульптор і громадський діяч. Народився в Пенсільванії, США. Рано почав малювати, виховуючись на американській популярній культурі коміксів. Два семестри провчився на дизайнера в художній школі Піттсбургу, згодом кинувши заняття. Перебрався до Нью-Йорку і увійшов у коло альтернативного мистецтва. Займався настінним живописом в нью-йоркському метро, а також в Мельбурні, Сідней, Ріо-де-Жанейро, Амстердамі, Парижі, Берліні. Дружив з Жаном-Мішеlem Баскія, Енді Уорхолом і Мадонною, співпрацював з Йоко Оно і Греїс Джонс. Перша персональна виставка Кіта Харінга була організована в Нью-Йорку (1982). Брав участь в 7-й Документі (1982), біенале в Сан-Паулу і інших великих міжнародних виставках. У 1988 році він отримав діагноз СНІД і розгорнув активну агітаційну роботу проти замовчування проблем хворих на СНІД. Небезпека цієї хвороби стає однією з постійних тем в його роботах. У 1989 створив Фонд Кіта Харінга в допомогу дитячим організаціям та хворим на СНІД, чинний до нинішнього дня. У 2008, у зв'язку з 50-річчям Харінга, його ретроспективні виставки пройшли в Террасі (Іспанія), Ліоні (Франція), Будапешті (Угорщина) та інших країнах.

Популярність прийшла до Харінга після появи його робіт на стінах Нью-Йоркського метро на початку 1980-х. Пізніше, в 1986 році, він відкриває свій Pop Shop і просуває відомих персонажів своїх робіт, друкуючи їх на майках, постерах, значках, велосипедах. Темі його робіт були соціальними, знаковими і вічними: любов, війна, життя, смерть, секс.

В цілому історія життя Кіта Харінга про те, як багато можна встигнути зробити все за 32 роки життя. І неважливо вмійш ти малювати чи ні, віриш в Бога чи ні, і яка в тебе сексуальна орієнтація.

28

ЕНДІ ВОРГОЛ (ANDY WARHOL) (1928-1987)

«Campbell's Tomato Soup Project», 1973

Special Limited Factory NYC Edition

Папір, кольоровий офорт

Розмір листа: 24,8 x 19,2 см

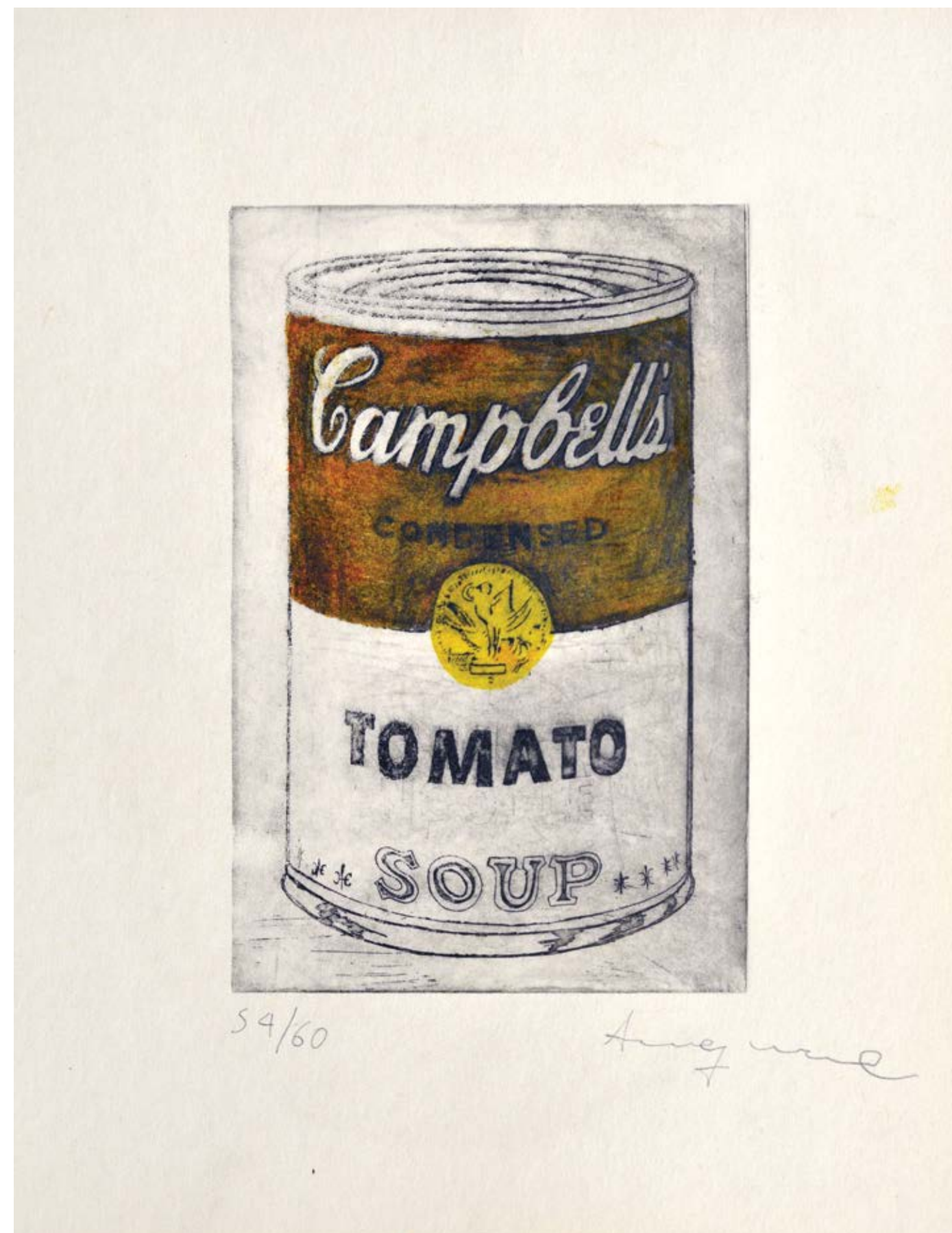
Авторський підпис олівцем знизу праворуч, тираж ліворуч

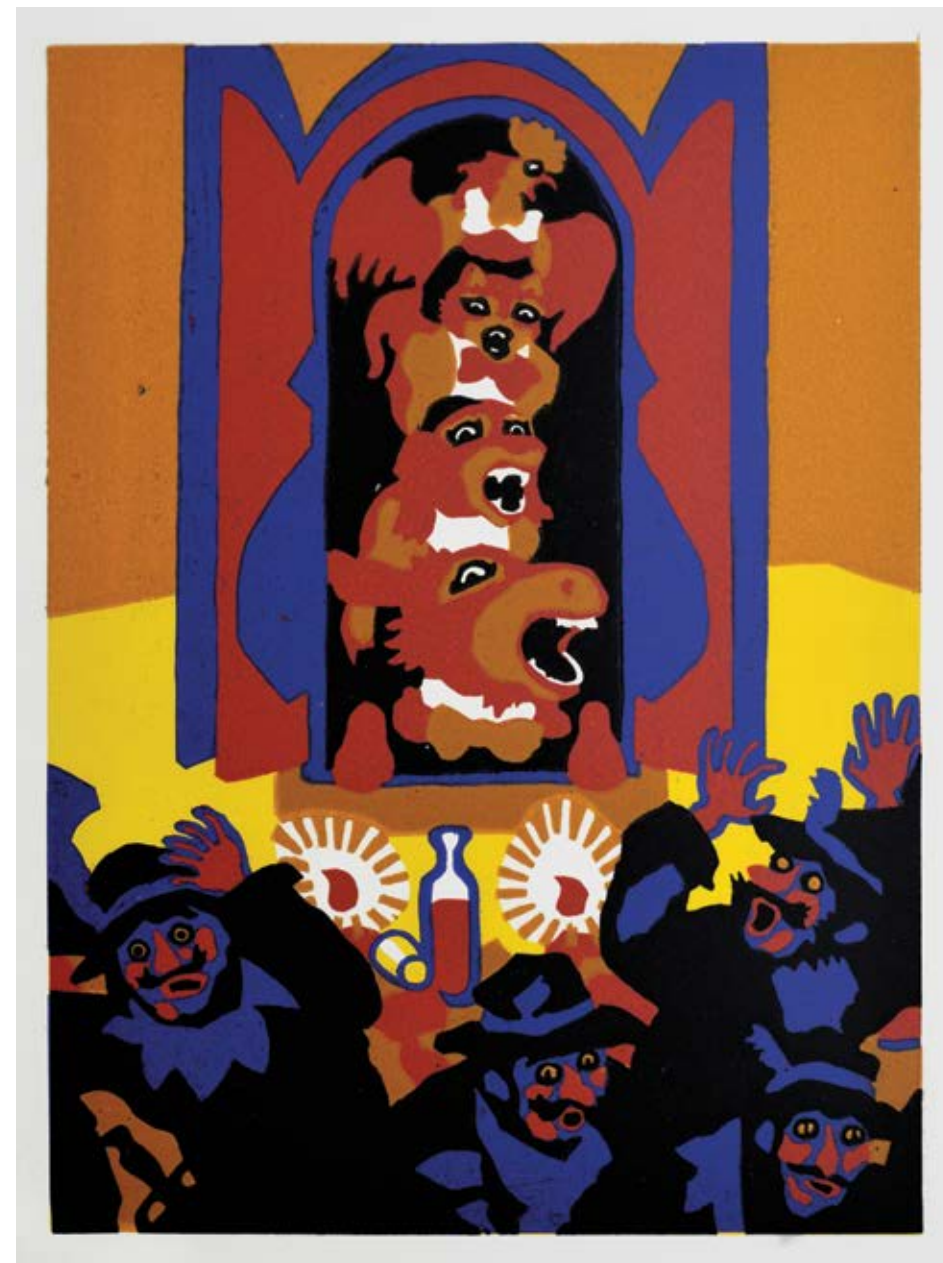
Тираж: №54/60

2 500 – 3 500

БІОГРАФІЯ Воргол Енді (Warhol Andy) (1928-1987) – американський художник українського походження. Живописець, графік, скульптор, дизайнер, продюсер, письменник, видавець і кінорежисер, культова фігура в історії поп-арту і мистецтва XX століття в цілому. Народився в Піттсбурзі, США. Навчався на художньому факультеті Технологічного інституту Карнегі (Піттсбург, 1945-1949). Переїхав до Нью-Йорку (1950). Працював художником-ілюстратором в різних журналах, оформлював вітрини, створював рекламні плакати та листівки. Дебютував на виставці в Нью-Йорку (1952). Отримав почесний приз «Клубу художніх редакторів» (1956). У 1960-1962 створив сенсаційну серію полотен, що відображають культуру масового споживання, які відразу піднесли майстра на вершину слави. Переніс власну майстерню в будівлю в центрі Мангеттена, яка отримала назву «Фабрика» (1963), де на основі тиражної техніки організував «виробництво» творів сучасного мистецтва, а саме місце стало легендарним осередком творчої спільноти. Роботи представлені в найбільших музеях сучасного мистецтва і приватних колекціях по всьому світу. Ринкова вартість творів майстра нерідко вимірюється десятками мільйонів доларів.

Campbell's Soup – робота американського художника Енді Воргола, створена ним в 1962 році. Окремі варіанти були зроблені за допомогою гравіювання, напівмеханізованого процесу трафаретного друку. Банки супу «Кемпбелл», спираючись на тему масової культури, допомогли донести поп-арт як основний напрямок художнього руху в США. Воргол згодом створив широкий спектр робіт, що зображують консервні банки супу «Кемпбелл», пізніше створював інші роботи, використовуючи найрізноманітніші образи зі світу комерції та засобів масової інформації. Через популярність цілої серії тематичних робіт, репутація Воргола зросла до точки, де він став не тільки самим відомим американським поп-арт художником, але і вартість його робіт була найвищою серед його американських сучасників.

29

ГРИГОРІЙ ГАВРИЛЕНКО (1927-1984)

«Бременські музиканти», 1970-і

Папір, ліногравюра
Розмір листа: 37 x 28 см
Розмір зображення: 33 x 24 см

400 – 500

БІОГРАФІЯ Гавриленко Григорій Іванович (1927-1984) – український художник, графік, майстер книжкової ілюстрації. Представник українського авангардного мистецтва, шестидесятник. Народився у с. Холопкове (нині Перемога), Глухівський р-н, Сумська обл. Закінчив Київський державний інститут (1955). Учасник всесоюзних та республіканських виставок книг, малюнка, акварелі, живопису (з 1955). В останні роки життя багато працював у техніці кольорової ліногравюри. Помер у м. Київ.

30

ЕРНЕСТ КОТКОВ (1931-2012)

«Жіночий портрет», 1963

Папір, ліногравюра, пастель
Розмір листа: 44 x 39 см
Розмір зображення: 37 x 35 см
Авторський підпис олівцем знизу праворуч, назва і дата ліворуч

800 – 1 200

БІОГРАФІЯ Котков Ернест Іванович (1931-2012) – український живописець. Народився в м. Київ, Закінчив КХІ (1955). У його творчості – плакат, графіка, станковий живопис, монументально-декоративна мозаїка, скульптурна пластика. Газета «Правда», орган ЦК КПРС, назвала його «абстракціоністом, формалістом і космополітом», після чого він спалив вісім своїх полотен. Член СХ України, член творчого об'єднання «Гологляд». Твори Коткова зберігаються в музеях і приватних колекціях Франції, США, Австрії, Швейцарії, Німеччини, Ізраїлю, а авангардні композиції з бетоном прикрашають багато міст України. На думку мистецтвознавців, Котков володів унікальним даром ренесансного універсалізму.

31

МИХАЙЛО ШЕМЯКІН (MIKHAIL CHEMIAKIN) (н. 1943)

«Товстий і тонкий», 1979

Папір Arches, кольорова літографія

Розмір листа: 76 x 54 см

Розмір зображення: 51 x 44,5 см

Авторський підпис олівцем та тиснена кругла печатка паризького ательє Клода Жобена «Grapholith» знизу праворуч, тираж ліворуч

Тираж: №200/300

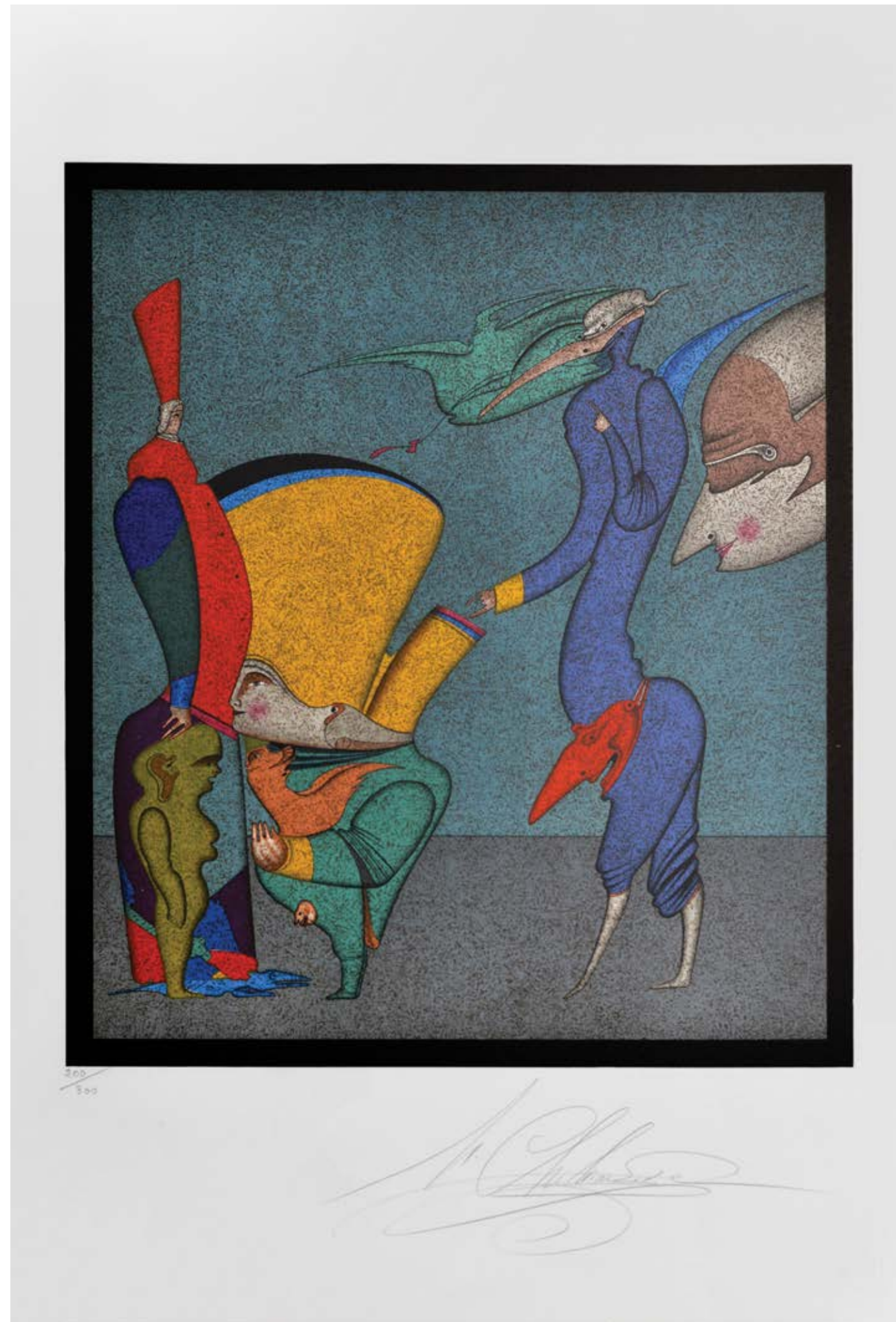
2 000 – 3 000

БІОГРАФІЯ Шемякін Михайло Михайлович (нар. 1943) – російський художник, графік, скульптор і сценограф. Народився в м. Москва. Навчався в середній художній школі при Інституті живопису, скульптури та архітектури імені І. Рєпіна (1957-1961). Був відрахований за «естетичне розбещення однокурсників». Піддають примусовому лікуванню в клініці для душевнохворих протягом трьох років і виписують у стані середньої тяжкості, відновивши «умовну дієздатність». Працює такелажником в Ермітажі. Вийшов з СРСР (1971). Спочатку жив у Парижі, потім у США, в Нью-Йорку (з 1981) та в Клаверакі (з 1991). В'їхати назад в СРСР Михайлу Шемякіну дозволили тільки у 1989. Створив Інститут філософії та психології творчості в місті Хадсон (США). Повернувся до Франції, де оселився недалеко від міста Шатору (2007). Періодично працює в Санкт-Петербурзі.

Російський живописець, графік і скульптор. Один з творців групи «Санкт-Петербург». У 1977 році в Парижі видав художній альманах «Аполлон-77», який став колективним маніфестом російського андеграунду. Був близьким другом Володимира Висоцького. З 1981 року живе в США, де відкрив Інститут філософії та психології творчості (м. Хадсон). Ілюстрував твори Гоголя, Достоевського та ін. У 2001 році виступив як художник-постановник балету П. Чайковського «Лускунчик» у Маріїнському театрі (Санкт-Петербург), що стало найприбутковішою виставою за весь час існування театру. Володар численних премій і почесних звань.

Оригінальна кольорова літографія Михайла Шемякіна «Товстий і тонкий» – зі знаменитої серії «Карнавали Санкт-Петербурга». Літографія підписана і пронумерована автором «200/300». У нижній частині листа – водяний знак «Arches. France», який вказує на тип паперу. Літографія була створена в 1979 році у відомому паризькому ательє Клода Жобена «Grapholith», про що свідчить відбиток круглої печатки в правому нижньому кутку літографії: в центрі – літера «J», у верхній частині – ім'я власника «Claude Jobin», в нижній частині – «Paris.Grapholith». Тираж літографії «Товстий і тонкий» – 342 примірника: 300 прим. – на папері «Arches», ще 15 – з позначкою «EA» («Epreuve d'artiste» – екземпляри художника), 25 – з позначкою «HC» («Hors de Commerce» – не для продажу) і 2 – з позначкою «PP» («Printers Proofs» – екземпляри видавця). Літографія Михайла Шемякіна «Товстий і тонкий» описана в першому томі двотомника «Mikhail Chemiakine», що було видано в Нью-Йорку в 1986 році (Mikhail Chemiakine. Vol. I: Petersburg Period, Paris Period. – New York: Mosaic Press, 1986).

Серія літографій «Карнавали Санкт-Петербурга» була створена Михайлом Шемякіним в 1975-1982 рр. Сам автор говорить про «Карнавали ...» наступне: «Перше, що спадає на думку, коли ми говоримо про карнавали, це свято, а друге – Венеція. Санкт-Петербург часто називають Північною Венецією: безліч каналів, прекрасні палаци, хитромудра барокова архітектура ... Саме тут, в російській Венеції, російський карнавальний дух знайшов своє найяскравіше вираження. Російська карнавальна традиція сягає корінням в історію Стародавньої Русі. Вона починається зі скоморохів, вуличних танцюристів, блазнів, яких жорстоко переслідувала церква. Але зовсім не за пісні і клоунаду влада переслідувала скоморохів. І не за те, що вони ходили на руках і спускали заради сміху штани. А за те, що в їхніх піснях чулися гостроти, спрямовані проти церкви, бояр і навіть проти верховної влади. А цього пробачити не можна було... Уважний глядач побачить в моїх «Карнавалах Санкт-Петербурга» значну частку соціального протесту, а може бути, і цинізму, причиною якого став мій досвід радянського життя».

32

АНДРІЙ ПАВЛЕНКО (н. 1951)

«Абстракція», 1993

Папір, кольорова ліногравюра

Розмір листа: 36 x 48 см

Розмір відбитку: 31,5 x 43,5 см

Підпис і дата «на металевій пластині» знизу праворуч

Авторський підпис, дата і тираж олівцем знизу

Тираж: №4/20

400 – 600

БІОГРАФІЯ Павленко Анатолій Федорович (нар. 1951) – український художник, графік. Закінчив Львівський державний інститут прикладного та декоративного мистецтва (1978). Член НСХУ (1989). Учасник обласних, республіканських, всесоюних виставках (з 1974). Роботи знаходяться в приватних колекціях України, Америки, Європи, а також в колекції Луганського художнього музею. Живе та працює в м. Київ.

33

ВІКТОР КУЗЬМЕНКО (н. 1939)

«Балет», 1975

Папір, монотілія

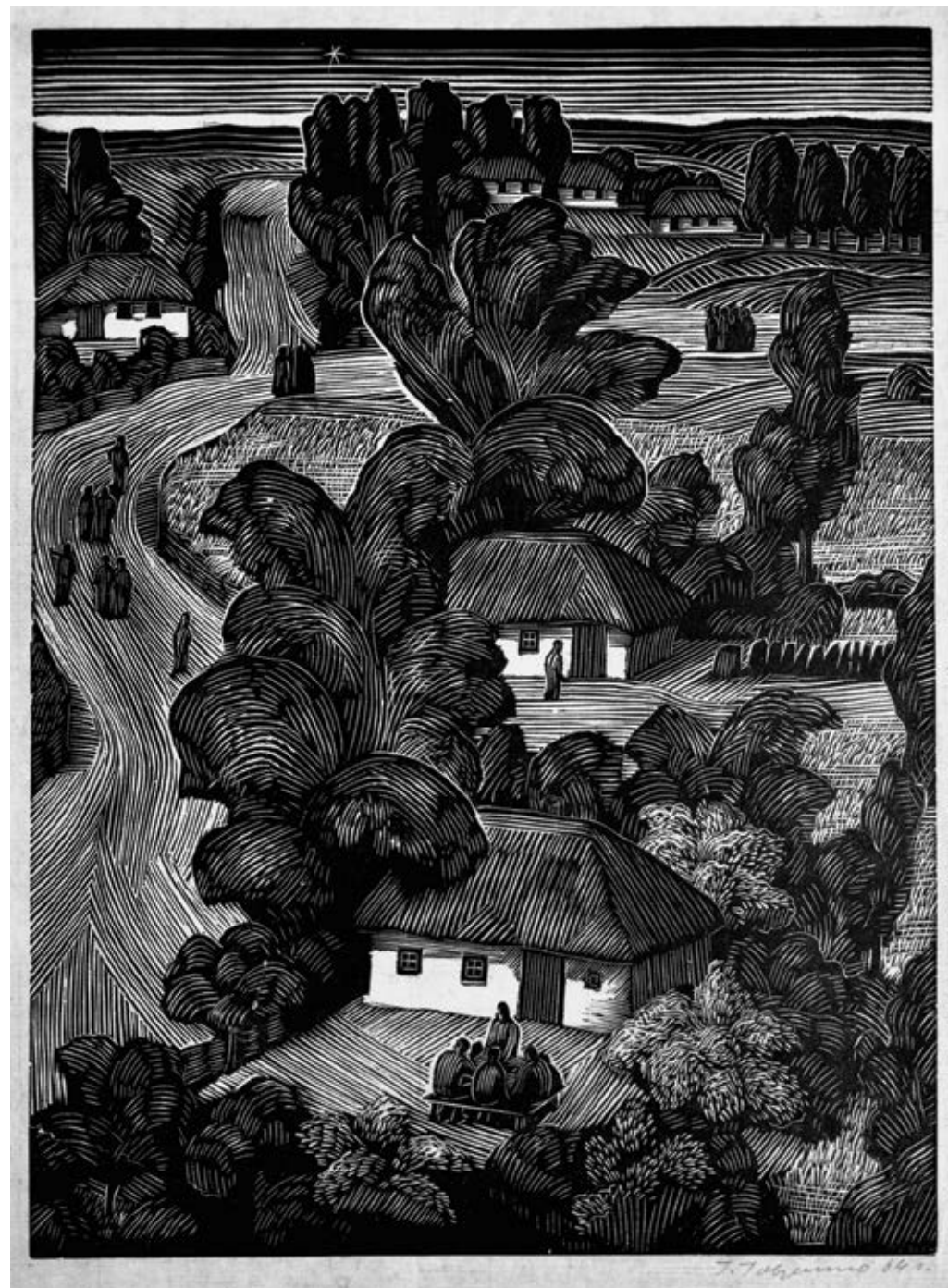
Розмір листа: 66 x 56 см

Розмір відбитку: 59 x 50 см

Авторський підпис, дата і назва олівцем знизу

500 – 700

БІОГРАФІЯ Віктор Васильович Кузьменко (нар. 1939) – український художник, графік. Народився в с. Нова Сисоївка, Приморського краю. Закінчив Львівський поліграфічний інститут ім. І. Федорова за спеціальністю художник книги (1967). Працював головним художником журналу «Вітчизна» (1965-1990) та журналу «Всесвіт» (1995-2010). Учасник персональних виставок в Україні та за кордоном (м. Торонто (Канада) в 1969, м. Брашові (Румунія) в 1994); м. Києва (1999, 2008, 2009). Чисельні творчі поїздки: на будівництво Байкало-Амурської магістралі (1975, 1976, 1978), їх результатом були три виставки в залах Спілки художників України; Мексика, Коста-Ріка, Панама (1979); Аргентина, Бразилія, Перу (1983) – за їх результатами відбулися дві виставки в Товаристві культурних зв'язків із зарубіжними країнами.

34

ГРИГОРІЙ ГАВРИЛЕНКО (1927-1984)

«Садок вишневий коло хати», 1964

Рисовий папір, ліногравюра

Розмір листа: 34,5 x 26,5 см

Розмір зображення: 32,5 x 24 см

Авторський підпис і дата олівцем знизу праворуч

500 – 700

ПУБЛІКАЦІЯ Каталог «Григорій Іванович Гавриленко» НСХУ, Київ – 1985

БІОГРАФІЯ Гавриленко Григорій Іванович (1927-1984) – український художник, графік, майстер книжкової ілюстрації. Представник українського авангардного мистецтва, шестидесятник. Народився у с. Холупкове (нині Перемога), Глухівський р-н, Сумська обл. Закінчив Київський державний інститут (1955). Учасник всесоюзних та республіканських виставок книг, малюнка, акварелі, живопису (з 1955). В останні роки життя багато працював у техніці кольорової ліногравюри. Помер у м. Київ.

35

ЛІБЕРТ ФЕЙГІН (1925-2005)

«Дарничанка» із серії «Наш сучасник», 1964

Папір, ліногравюра

Розмір листа: 40 x 60 см

Розмір зображення: 33 x 52 см

Підпис і дата «на лінолеумі» знизу праворуч

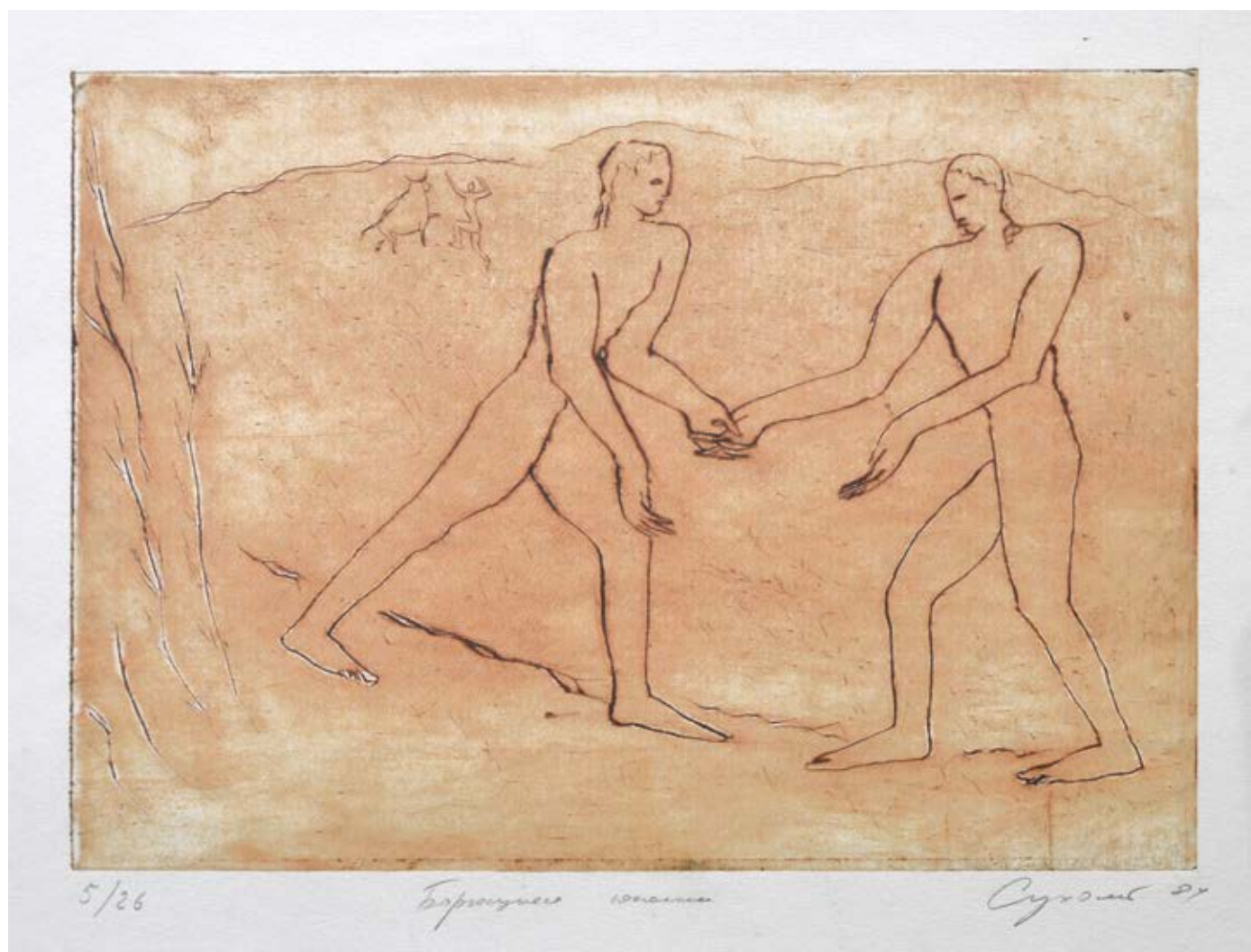
Авторський підпис, дата, назва і тираж олівцем знизу

Тираж: №5/10

400 – 500

ПУБЛІКАЦІЯ Каталог «Естампи київських художників», Київ-1966

БІОГРАФІЯ Фейгін Ліберт Ізраїлевіч (1925-2005) – український художник, графік, гравер, ілюстратор, літограф. Народився в м. Київ. Навчався в художній школі під керівництвом професора І. Штейнберга. Навчався у Київському державному художньому інституті (1947-1954), де його викладачами були А. Пашенко, В. Касіян, М. Плещінській, А. Серeda. Учасник чисельних республіканських (з 1958), всесоюзних (з 1967) та закордонних (з 1965) художніх виставок. Член Спілки художників СРСР. Працював в області станкової графіки. Твори Фейгіна представлені в Національному художньому музеї України, в більш ніж 30 музеях України та Росії, в галерейних і приватних збірках в Україні, Росії, США, Бельгії, Італії, Канаді, Німеччині, Польщі, Франції, Швейцарії, Швеції, Японії та інших країн.

36

ОЛЕКСАНДР СУХОЛІТ (н. 1960)

«Юнаки, що борються», 1991

Папір, кольоровий офорт
Розмір листа: 26 x 34 см
Розмір відбитку: 20 x 27,5 см
Авторський підпис, дата назва і тираж олівцем знизу

Тираж: №5/26

ПУБЛІКАЦІЯ Каталог «Олександр Сухоліт. Три години тридцять три хвилини й три секунди». Артбук, Київ – 2007

700 – 1 000

БІОГРАФІЯ Сухоліт Олександр (нар. 1960) – український скульптор, художник, графік, автор інсталяцій. Народився у с. Чорнотичі, Чернігівська обл. Закінчив Ужгородське училище декоративно-прикладного мистецтва (1979), Київський державний художній інститут, відділення скульптури (1986). Твори художника зберігаються в музеях України (Державний музей образотворчого мистецтва, Київ; Державний музей російського мистецтва, Київ; Державний музей книги і друкарства, Київ; Національний музей історії Києва; Державний музей образотворчого мистецтва, Харків; Державний музей сучасного образотворчого мистецтва, Хмельницький та ін.), за кордоном (Tama Art University Museum, Токіо, Японія; «Ветінг Галері», Оденсе, Данія; Міський музей міста Вараджін, Хорватія) та приватних збірках усього світу. Живе і працює у м. Київ.

37

ОЛЕКСАНДР СУХОЛІТ (н. 1960)

«Мати з немовлям», 1989

Папір, кольоровий офорт
Розмір листа: 35 x 26 см
Розмір відбитку: 29,5 x 21 см
Підпис і дата «на металевій пластині» знизу праворуч
Авторський підпис, дата, назва і тираж олівцем знизу

Тираж: №6/15

700 – 1 000

38

ВОЛОДИМИР БУДНІКОВ (н. 1947)

«Оаза – 1», 1999

Папір, шовкографія

Розмір листа: 31 x 47 см

Розмір зображення: 25 x 42 см

Авторський підпис, назва і тираж олівцем знизу

Тираж: №9/100

500 – 700

БІОГРАФІЯ Будніков Володимир (нар. 1947) – український художник. Закінчив Республіканську художню школу ім. Т.Г. Шевченка (1965); Київський державний художній інститут (1971) у майстерні Т. Яблонської. Член Національної спілки художників України. Заслужений діяч мистецтв України. Професор Національної академії образотворчого мистецтва і архітектури. Учасник чисельних персональних та групових виставок в Україні та за кордоном (Данія, Німеччина, Австрія, Франція та ін.). Живе та працює в м. Київ.

39

ТІБЕРІЙ СІЛЬВАШІ (н. 1947)

«Без назви – 2», 1999

Папір, шовкографія

Розмір листа: 31 x 42 см

Розмір зображення: 23 x 33,5 см

Авторський підпис, назва і тираж олівцем знизу

Тираж: №12/100

600 – 800

БІОГРАФІЯ Сільваші Тіберій (нар. 1947) – український художник-абстракціоніст. Народився в м. Мукачево. Навчався у Київській республіканській художній школі імені Т. Шевченка (1962-1966); Київському державному художньому інституті (1965-1972). Член спілки художників України (з 1978). Засновник та ідеолог мистецького угруповання «Живописний заповідник». Лідер школи сучасної української неоабстракції. Живе та працює у м. Київ. Картини Сільваші зберігаються у музеях Мюнхена, Відня, Нью-Джерсі, Запоріжжя, Харкова, Ужгорода, Києва, а також у приватних колекціях Європи та США.

40

ОЛЕНА ПРИДУВАЛОВА (н. 1960)

«Трійця», 1999

Папір, шовкографія

Розмір листа: 39 x 26 см

Розмір зображення: 30,5 x 21,5 см

Авторський підпис олівцем знизу праворуч, назва і тираж ліворуч

Тираж: №19/100

400 – 600

БІОГРАФІЯ Придувалова Олена (нар. 1960) – український художник. Народилась у м. Київ. Навчалась в майстернях знаменитих художників О. Титова та О. Крилової. Закінчила РХСШ ім. Т. Г. Шевченка (1979), Київський державний художній інститут (1986) у майстерні С. Подерв'янського. Лауреат І премії «Видатні художники України» (1998). Член НСХУ (1999). Учасниця численних групових виставок в Україні та за кордоном. Провела понад 20 персональних виставок і України, Канаді, США. Твори зберігаються у Київському національному музеї російського мистецтва, Запорізькому обласному художньому музеї, Національному музеї мистецтва жінок (Вашингтон), Центрі сучасного мистецтва Дж. Сороса при НаУКМА, колекції Чиказького університету, у приватних зібраннях України, Росії, Польщі, США, Канади, Франції, Німеччини, Іспанії, Великобританії, Шотландії, Греції, Швеції, Японії.

42

АНГЕЛІНА СІДЕНКО (н. 1946)

«Груші та яблука», 1977

Папір, кольоровий офорт

Розмір листа: 50 x 60 см

Розмір відбитку: 43 x 53 см

Підпис і дата «на металевій пластині» знизу праворуч

Авторський підпис, дата, назва і тираж олівцем знизу

Тираж: №1/10

400 – 600

БІОГРАФІЯ Сіденко Ангеліна Ілвівна (нар. 1946) – художник, графік. Член Спілки художників СРСР. Народилась в м. Київ. Закінчила Київський державний художній інститут (1970). Навчалась у творчих майстернях АМ СРСР. Педагоги з фаху – М. Дерегус, В. Касіян. Член НСХУ (1974). Основні твори: серія – «Італійське капріче» (1986), «Київ історико-культурний» (1984-1996), «Козацька слава» (1995), «Скарби України» (1996), «Київське бароко» (1997-99). Роботи знаходяться в музеях України, в приватних колекціях Англії, Італії, Канади, Німеччини, США, Данії та Іспанії.

41

АНАТОЛІЙ МАРЧУК (н. 1956)

«Куксхафен»

із серії «На Америку», 2007

Папір, кольоровий офорт

Розмір листа: 28 x 33 см

Розмір відбитку: 23,5 x 29,5 см

Авторський підпис, дата, назва і тираж олівцем знизу

Тираж: №1/3

300 – 400

БІОГРАФІЯ Марчук Анатолій Петрович (нар. 1956) – український художник, графік. Закінчив Київський державний художній інститут (1986). Член НСХУ (з 1990). Заслужений художник України (2006). Роботи А. Марчука знаходяться в колекціях Національного художнього музею України, Музеї Тараса Шевченка, Хмельницькому художньому музеї та в приватних колекціях України і Європи. Учасник багатьох виставок (з 1985). Живе та працює в Києві.

43

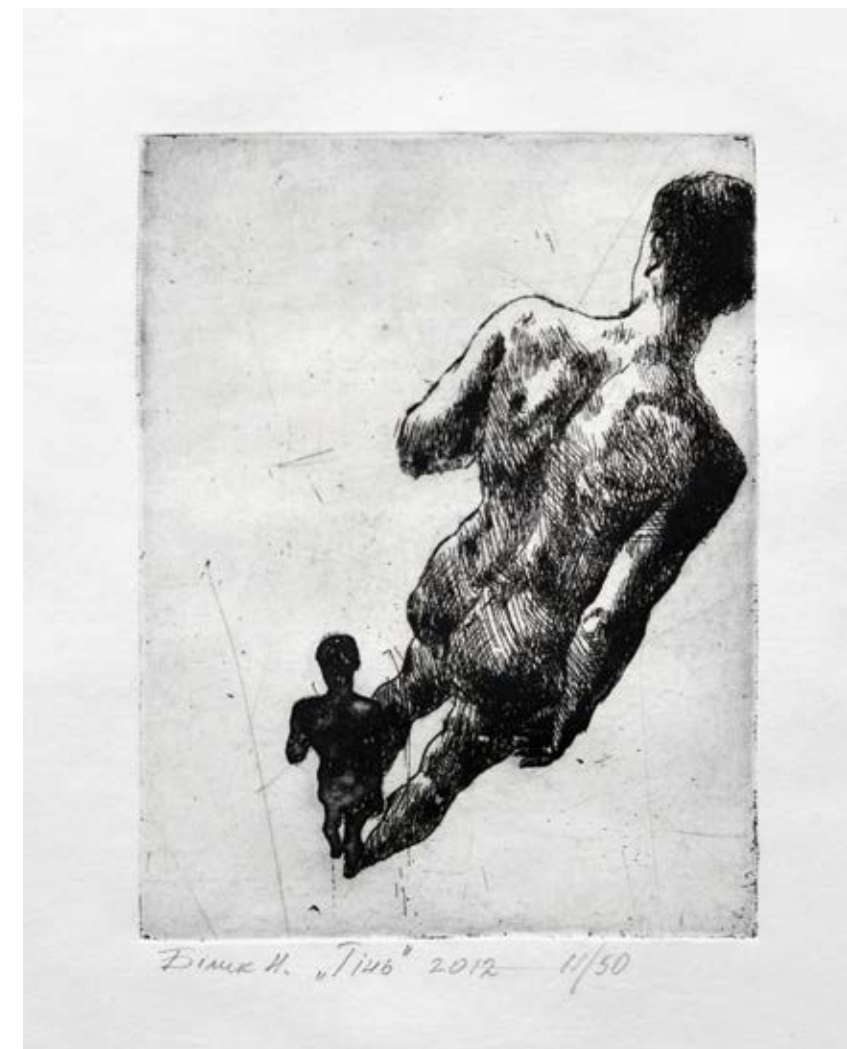
ВАЛЕРІЯ ТРУБІНА (н. 1966)

Без назви, кінець 1980-х

Папір, офорт
Розмір листа: 31 x 49 см
Розмір відбитка: 14 x 20,5 см
Авторський підпис олівцем знизу праворуч

600 – 800

БІОГРАФІЯ Трубіна Валерія (нар. 1966) – художник, автор об'єктів та інсталяцій. Народилася на п-о. Сахалін, Росія. Навчалася в Луганському художньому училищі (1981-1985). Закінчила Київський державний художній інститут (1989). Член творчої групи «Паризька комуна». Живе і працює у США (з 1994). Роботи Трубіної знаходяться у Державній Третьяковській галереї (Москва), Національному музеї російського мистецтва, Національному художньому музеї України, інших музеях України та приватних збірках Європи та США.

44

НАЗАР БІЛИК (н. 1979)

«Тінь», 2012

Розмір листа: 30 x 21 см
Розмір відбитка: 12,5 x 10 см
Авторський підпис, дата, назва і олівцем знизу по центру

Тираж: №1 1/50

300 – 400

БІОГРАФІЯ Білик Назар (нар. 1979) – український скульптор. Народився у м. Львів. Закінчив Інститут декоративно-прикладного мистецтва та дизайну ім. М. Бойчука (1999); Національну академію образотворчого мистецтва і архітектури (2005) та аспірантуру (2008). Член НСХУ, Викладач НАОМА (з 2005). Учасник численних виставок та проєктів (з 2001). Переможець багатьох конкурсів, триєнале скульптури, фестивалів. Експериментує з об'ємами та формами класичної круглої скульптури. Поєднуючи різні матеріали досягає виразних художніх ефектів. Живе та працює у м. Київ.

ПРАВИЛА ПРОВЕДЕННЯ АУКЦІОННИХ ТОРГІВ

(НАДАЛІ – ПРАВИЛА)

ТЕРМІНИ, ЯКІ ВЖИВАЮТЬСЯ В ЦИХ ПРАВИЛАХ

У цих Правилах нижченаведені терміни мають наступні такі значення, якщо іншого значення не буде зазначено безпосередньо в тексті:

АУКЦІОННИЙ ДІМ чи **ОРГАНІЗАТОР** – ТОВ «Аукціонний дім «ЗС», юридична особа, що заснована та діє відповідно до законодавства України.

АУКЦІОНІСТ чи **ЛІЦИТАТОР** – особа, яка уклала з Організатором договір, за яким уповноважена проводити процедуру Торгів Лотами та з метою їх продажу через аукціон;

УЧАСНИК ТОРГІВ чи **АУКЦІОНУ** – дієздатна фізична чи юридична особа, представлена на аукціоні уповноваженим представником, яка має намір запропонувати, пропонує чи намагається запропонувати ціну на аукціоні, у всіх значеннях, та включає Покупця;

ПРОДАВЕЦЬ – фізична чи юридична особа (включаючи її агента, представника, іншого, ніж Аукціонний Дім), за договором з якою Організатор від імені та в інтересах Продавця сприяє реалізації Лота на Торгах аукціону;

ПОКУПЕЦЬ – дієздатна фізична чи юридична особа, представлена на аукціоні уповноваженим представником, яка пропонує найвищу ціну, прийняту Аукціоністом та включає довірителя особи коли бере участь в торгах в якості представника (агента);

ЛОТ – твір мистецтва на даному аукціоні, що належить Продавцю за договором з Організатором аукціону;

ТОРГИ – процедура визначення Продажної ціни Лота і конкретного Покупця;

КРОК АУКЦІОНУ – величина, на яку Аукціоністом здійснюється підвищення Стартової та кожної наступної ціни оголошеного Ліцитатором Лота. Його розмір установлюється Організатором Аукціону на кожен Лот;

КАТАЛОЖНА ЦІНА – ціна Лота, зазначена у каталозі, що публікується до кожного аукціону;

СТАРТОВА ЦІНА – початкова ціна Лоту з якої Аукціоніст починає Торги, узгоджена Організатором з Продавцем;

ЗАОЧНА ЦІНА – максимальна ціна, яку Покупець пропонує за Лот і вказує в Заочній заявці, але не нижче Стартової ціни;

АУКЦІОННА ЦІНА – ціна, що перемогла в Торгах за Лот, оголошена Аукціоністом після третього удару молотка, визначає ціну продажу, але не включає Відсоток Покупця.

ВІДСОТОК ПОКУПЦЯ – на даному Аукціоні Відсоток покупця становить 10%.

ПРОДАЖНА ЦІНА – ціна, за якою Лот продається Покупцеві, включаючи Аукціонну ціну, запропоновану Покупцем за відповідний Лот та Відсоток Покупця.

Терміни вказані в вищезазначених пунктах можуть вживатися в однині і в множині.

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

- 1.1 Як Організатор, Аукціонний Дім діє в якості комісіонера для Продавця. Договір купівлі-продажу укладається від імені та в інтересах Продавця. Хоча, Аукціонний Дім може мати у власності Лот (в такому випадку діє в якості Продавця) і/чи може мати іншу юридичну чи фінансову зацікавленість в Лоті.
- 1.2 Торги проводяться з метою продажу Організатором аукціону його Учасникам виставлених на Торги Лотів.
- 1.3 За необхідності Організатор проводить експертизу для встановлення автентичності та авторства предметів.
- 1.4 Організатор забезпечує усім особам, які бажають прийняти участь в аукціоні, можливість ознайомитися з виставленими Лотами на передаукціонній виставці.
- 1.5 Учасники аукціону на підставі того, що вони не мали можливості ознайомитися з Лотами до початку аукціону, не можуть висувати претензії під час Торгів або при оплаті куплених Лотів.
- 1.6 Організатор має право на свій розсуд зняти з Торгів будь-який Лот заявлений до продажу і зазначений в каталозі, без пояснення причини. Зняття з Торгів може бути проведене як до початку так і під час Торгів. Організатор зобов'язується повідомляти Покупців і Продавців якомога раніше. Організатор не несе ніякої відповідальності перед Учасниками аукціону за зняття з продажу будь-яких Лотів.
- 1.7 Ціни на виставлені Лоти зазначені в умовних одиницях (1 у. о. = 1 долар США). Всі розрахунки здійснюються в національній валюті України (гривні) по середньокомерційному курсу долара США на день розрахунку.
- 1.8 Організатор не дає дозволу на вивіз за межі України творів мистецтва, придбаних на аукціоні. Покупець особисто несе відповідальність за отримання необхідних дозволів для вивозу, ввозу чи інших дозволів щодо Лоту. Аукціонний Дім не робить жодних заяв і не надає жодних гарантій щодо того, чи існують будь-які обмеження у ввозі чи ввозі щодо Лоту. Відмова у наданні дозволу чи ліцензії не є підставою анулювання чи відмови від договору купівлі-продажу чи затримці сплати за Лот.

2. ОРГАНІЗАТОР ТА УЧАСНИКИ АУКЦІОНУ

- 2.1 Під час Торгів Організатор діє через Аукціоніста (Ліцитатора) та Секретаря, в інший час через своїх законних представників.
- 2.2 Учасниками аукціону в якості Покупця можуть бути:
 - 2.2.1 Повністю дієздатні фізичні особи;
 - 2.2.2 Юридичні особи, та їх представники.
- 2.3 Для участі в Торгах усі особи повинні пройти реєстрацію. Особи, які не пройшли реєстрацію, в приміщення, де відбуваються Торги, не допускаються.
- 2.4 При реєстрації Покупець зобов'язаний підписати Заяву про участь в Аукціоні, про свою згоду виконувати ці Правила і про свою згоду з умовами договору купівлі-продажу Лотів. Відмова підписання такої заяви є підставою для відмови в реєстрації.
- 2.5 Аукціонний Дім має абсолютне право на власний розсуд відмовити взяти участь в Аукціоні. Учасники повинні заповнити Заяву про участь в Аукціоні та надати такі відомості і інформацію, які вимагаються Аукціонним Домом. Учасники виступають від свого імені, якщо тільки вони не отримали попередню письмову згоду Аукціонного Дому діяти в якості представника (агента) іншої сторони. Учасники особисто несуть відповідальність за пропозиції ціни на Аукціоні та несуть солідарну відповідальність із своїм довірителем (принципалом), якщо беруть участь в торгах в якості представника (агента).
- 2.6 Покупці, які зареєструвалися, отримують каталог і табличку з реєстраційним номером, за яким вони беруть участь у Торгах.
- 2.7 Табличка з реєстраційним номером (далі табличка) Учасника аукціону є доказом, що підтверджує право брати участь у Торгах. Покупці несуть відповідальність за збереження своїх табличок з реєстраційними номерами, виданих їм при вході в приміщення де проводяться Торги, а також за дії третіх осіб, які ці особи проведуть з використанням втрачених Покупцями табличок.
- 2.8 Про втрату таблички Покупці зобов'язані негайно повідомити адміністрацію аукціону.

3. ОБОВ'ЯЗКИ УЧАСНИКІВ АУКЦІОНУ ТА АУКЦІОННОГО ДОМУ ЩОДО ЛОТІВ

- 3.1 Обізнаність Аукціонного Дому щодо кожного Лоту частково залежить від інформації, наданої Аукціонному Дому Продавцем і Аукціонний Дім не проводить вичерпної експертизи кожного Лоту. Учасники Аукціону підтверджують цей факт та беруть відповідальність провести огляд та вивчення, щоб бути переконаними стосовно Лотів, в яких вони зацікавлені.
- 3.2 Кожен Лот, виставлений на продаж в Аукціонний Дім, доступний для огляду Учасниками Аукціону до початку продажу. Аукціонний Дім приймає пропозиції ціни (заявки) на Лот на основі того, що Учасники (та незалежні експерти від їх імені, такою мірою, яка є належною, беручи до уваги характер та цінність Лоту та власну експертизу Учасника) повністю оглянули Лот до початку Торгів та переконалися в стані Лоту та точності його опису.
- 3.3 Учасники Аукціону підтверджують, що багато Лотів є такого віку та виду, що означає, що вони не в ідеальному стані. Всі Лоти, виставлені на продаж у стані в якому вони перебувають в момент проведення Аукціону (незалежно від того, чи присутні Учасники на Аукціоні). В каталозі можуть бути зазначені конкретні недоліки Лоту, але Учасники повинні мати на увазі, що Лоти можуть мати інші недоліки, які прямо не зазначені в каталозі. Ілюстрації призначені для розпізнавання та не надають повної інформації щодо фактичного стану Лоту.
- 3.4 Інформація, надана Учасникам стосовно будь-якого Лоту, включаючи будь-яку оцінку, в письмовій чи усній формі, включаючи інформацію в будь-якому каталозі, коментарях, оцінці не є свідченням факту а є висловленням думки Аукціонного Дому. Не можна покладатися на будь-яку оцінку як на передбачення ціни продажу чи вартості Лоту та така оцінка може бути час від часу переглянута на розсуд Аукціонного Дому.
- 3.5 Аукціонний Дім та Продавець не роблять жодних заяв і не надають жодних гарантій стосовно того, чи охороняється той чи інший Лот авторським правом і чи Покупець набуває авторських прав на будь-який Лот.
- 3.6 Враховуючи положення пп. 3.1–3.5 вище, Аукціонний Дім повинен виявляти розумну обережність викладаючи чіткі твердження в описі, що міститься в каталозі, що відповідають його ролі як Організатора аукціону, щодо Лотів, продажу яких стосуються ці Правила та в світлі інформації, наданої Продавцем Аукціонному Дому, освіченості та технічних знань та загальноприйнятих думок відповідних експертів в кожному випадку під час будь-якого чіткого викладу тверджень.

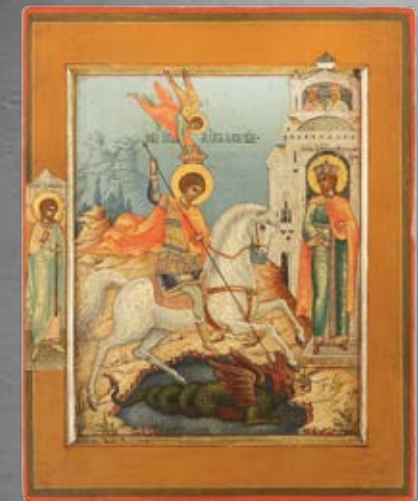
ЗОЛОТОЕ
СЕЧЕНИЕ

Аукционный дом

ПРИВАТНІ ПРОДАЖІ

Васильківський С. "Пейзаж з козаком", 1890-і рр.

"Св. Георгій Переможець", поч. XX ст.

Трубецької П. "Вершник", 1933 р.

Ройтбурд О. "Дівчина та ящірка", 2009 р.

ПРОДАЖ КОЛЕКЦІЙНИХ ТВОРІВ МИСТЕЦТВА

КЛАСИЧНЕ МИСТЕЦТВО

ІКОНОПИС XVI-XX СТ.

СКУЛЬПТУРА

СУЧАСНЕ МИСТЕЦТВО

Аукціонний дім "Золотое Сечение"
Київ, вул. Л. Первомайського, 4
+38 (044) 240 95 32; 386 81 81
www.gs-art.com

4. ПОРЯДОК ТОРГІВ

- 4.1 У приміщенні де відбуваються Торги мають право бути присутні: Організатори аукціону, обслуговуючий персонал, зареєстровані Покупці – фізичні особи, представники Покупців – юридичних та фізичних осіб, а також особи, запрошені Організаторами аукціону. Представники Покупців повинні мати доручення: представники Покупців-фізичних осіб – нотаріально завірені, представники Покупців-юридичних осіб – завірені печаткою підприємства. Повноваження представників повинні бути пред'явлені при реєстрації Покупця або перед початком Торгів. Покупці можуть бути присутніми на Торгах у супроводі третіх осіб, які також повинні бути зареєстровані.
- 4.2 Аукціонний Дім радить Учасникам взяти участь в Торгах, проте намагатиметься розмістити Заочну заявку, яка на думку Аукціонного Дому є чіткою та отриманою до продажу Лоту.
- 4.3 Покупець, що бажає придбати будь-який виставлений Лот на аукціоні, але не має можливості взяти участь у Торгах, може подати Заочну заявку, де потрібно вказати номера Лотів, їх максимальні ціни та умови угоди з Організатором аукціону. Доручення подаються в закритих конвертах, які відкриваються Аукціоністом перед початком Торгів.
- 4.3.1 Організатор зобов'язується придбати вказані Лоти по найнижчій можливій ціні. Дана послуга є конфіденційною і надається безкоштовно.
- 4.3.2 Якщо ціни в Заочних заявках на однаковий Лот співпадають, то перевага надається, тому хто зробив заявку раніше.
- 4.4 За наявності, Заочні заявки та заявки по телефону надаються як додаткові послуги без додаткової плати на ризик Учасника та приймаються з розумною обережністю до інших обов'язків Аукціонного Дому під час Аукціону; Таким чином, Аукціонний Дім не бере на себе відповідальності за участь в торгах та нерозміщення таких заявок. Може бути проведений запис заявок по телефону.
- 4.5 Початок Торгів визначається моментом оголошення першого Лота, а закінчення – оголошенням Аукціоніста після продажу останнього Лота.
- 4.6 Аукціоніст оголошує номер кожного Лота, його Стартову ціну та Крок. Подальше підвищення ціни проводиться з кроком, який оголосив Аукціоніст до наступного оголошення розміру нового кроку.
- 4.7 Організатор в особі Аукціоніста, має право на свій розсуд встановлювати Стартову ціну та Крок, які він вважає прийнятними.
- 4.8 Аукціоніст має право на свій розсуд в будь-який час відхилити будь-яку пропозицію ціни, зняти з торгів будь-який Лот, знову виставити Лот на Торги, включаючи після удару молотка, якщо він вважає, що може виникнути помилка чи спір та вчинити інші дії, які він вважає необхідними.
- 4.9 Торги проводяться шляхом підвищення ціни. Найвища ціна відповідного Лота, яку називає Аукціоніст за вказівкою будь-якого з Покупців, є Аукціонною ціною цього Лота.
- 4.10 Покупці підвищують ціни Лотів, підіймаючи свої таблички з номерами, видані їм Організатором при реєстрації.
- 4.11 Покупець має право запропонувати свою ціну Лота, яка перевищує ціну, названу Аукціоністом більше ніж на один крок. Подальше підвищення ціни проводиться Аукціоністом з названої ціни, але з тим же кроком.
- 4.12 Покупець, який назвав Аукціонну ціну Лота вважається переможцем Лоту. Лот вважається проданим після підписання договору купівлі-продажу з Покупцем і проведення остаточних розрахунків за придбаний Лот.
- 4.13 Організатори мають право вимагати від Покупця негайного підписання договору одразу ж після закінчення аукціону.
- 4.14 Відео-, кіно-, та фотозйомка, а також аудіо запис у приміщенні, де проводяться Торги, без попереднього письмового дозволу Організатора заборонені.
- 4.15 Покупці та інші особи зобов'язані під час Торгів дотримуватися тиші, утримуватися від жестів, які можуть бути розцінені Аукціоністом як підвищення ціни, якщо тільки Покупець не має наміру підняти ціну.
- 4.16 При порушенні присутніми особами порядку та тиші у приміщенні де відбуваються Торги, Організатор має право вимагати від порушників залишити приміщення Торгів.
- 4.17 До будь-якого післяаукціонного продажу Лотів, запропонованих до продажу на Аукціоні, застосовуються ці Правила, як би такі Лоти були б продані на Аукціоні.

5. ПОРЯДОК ОПЛАТИ ЛОТІВ

- 5.1 Відповідно до укладеного договору купівлі-продажу Покупець повинен розрахуватися з Організатором аукціону – виплатити Продажну ціну Лоту (Лотів), зазначену в договорі (або Протоколі аукціонної комісії).
- 5.2 Якщо не домовлено інше, Продажна ціна за Лот підлягає сплаті Покупцем одразу по закінченню аукціону.
- 5.3 За твори, що були куплені Покупцем на даному аукціоні, Покупцю

додатково потрібно сплатити Відсоток Покупця Організатору аукціону.

- 5.4 Покупець може розрахуватися за куплені ним Лоти у такі способи:
- 5.4.1 готівкою. Гроші сплачуються в касу при здійсненні Покупки одразу або в декілька етапів;
- 5.4.2 банківським переказом.
- 5.5 Якщо Покупець Лоту не розраховується одразу ж після Торгів, він повинен внести заставу у розмірі 30% від Продажної ціни придбаних Лотів та Відсоток Покупця Організатору аукціону та повністю сплатити покупку у вказаний Організаторами термін (2 доби). Право придбати ці твори залишається за Покупцем протягом 2 діб, починаючи з дня проведення аукціону.
- 5.6 Якщо Покупець повністю не сплачує всю суму у зазначений термін, застава не повертається, а твори переходять у розпорядження Організаторів.
- 5.7 У випадку відмови від купівлі творів до закінчення зазначеного терміну, Учаснику повертається 30% від заставленої суми, яку він вніс.
- 5.8 У разі несвоєчасної оплати за куплені на Аукціоні Лоти Аукціонний Дім анулює результат Аукціону з цього Лота.
- 5.9 Твір, що був придбаний на аукціоні, може безкоштовно зберігатися у Організаторів (згідно побажання Покупця) протягом 2 діб з дати проведення Торгів, якщо інший строк не домовлено з Організатором Аукціону.
- 5.10 Придбані Лоти поверненню та обміну Організатору Аукціону не підлягають.
- 5.11 Право власності на куплений Лот не переходить до того, як Аукціонний Дім не отримав Продажну ціну за цей Лот.
- 5.12 Покупці Лотів здійснюють вивезення Лотів із приміщення де проводилися Торги, або іншого місця, визначеного Організатором аукціону, самостійно та за власний рахунок протягом двох діб з дня проведення Аукціону.
- 5.13 Всі упакування та транспортування проводяться на ризик Покупця. Аукціонний Дім не несе відповідальності за дії чи бездіяльність третіх осіб пакувальників та вантажовідправників.

6. ВИКЛЮЧЕННЯ ТА ОБМЕЖЕННЯ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ПЕРЕД ПОКУПЦЕМ

- 6.1 Ні Аукціонний Дім, ні Продавець:
- 6.1.1 не несуть відповідальності за будь-яку помилку чи упушення в інформації наданій Учасникам Аукціонним Домом усно чи письмово, неухважно чи іншим чином, окрім як зазначено в п. 3.6. вище;
- 6.1.2 не надає жодної гарантії Учасникам та виключають будь-які гарантії та умови, що мають на увазі (окрім таких зобов'язань, що не можуть бути виключені законом) окрім гарантії, прямо наданих Продавцем Покупцю.
- 6.1.3 не бере на себе відповідальність перед жодним Учасником стосовно дій та бездіяльності (недбалих чи інших) аукціонного Дому стосовно проведення Аукціону чи будь-якого питання щодо продажу будь-якого Лоту.
- 6.2 Аукціонний Дім несе відповідальність за будь-яке порушення цих правил Продавцем лише у випадку, якщо Аукціонний Дім є власником Лоту, запропонованого до продажу.

7. ІНШІ ПОЛОЖЕННЯ

- 7.1 Організатори аукціону зобов'язуються зберігати в таємниці імена Покупців та факти здійснення ними покупок Лотів, у тому числі кількість та ціни придбаних Лотів.
- 7.2 Правила аукціону є обов'язковими для виконання всіма особами, які беруть участь в аукціоні.
- 7.3 Посилання осіб, які порушили ці Правила, на незнання цих Правил – до уваги не приймаються.
- 7.4 Якщо будь-яке з положень цих Правил визнані недійсними з будь-яких причин, інші положення зберігають свою чинність.

8. ЗАСТОСОВНЕ ПРАВО І ЮРИСДИКЦІЯ

- 8.1 Ці правила та всі питання, правочини чи спори яких вони стосуються чи до яких вони застосовуються регулюються та тлумачаться згідно чинного законодавства України.
- 8.2 Всі спори з цих Правил або у зв'язку з ними повинні вирішуватися в першу чергу шляхом дружніх переговорів.
- 8.3 Якщо в результаті таких переговорів не буде досягнуто згоди, будь-які спори, протиріччя або вимоги, які виникають з цих Правил або у зв'язку з цими Правилами, їх невиконанням, припиненням або втратою чинності, підлягають вирішенню у судовому порядку згідно із законодавством України.

ЧИТАЙ НАС В ОНОВЛЕНОМУ ФОРМАТІ В ІНТЕРНЕТІ

ДЛЯ ТИХ, ХТО НЕ КВАПИТЬСЯ З ВИСНОВКАМИ

ІНДЕКС

БАСКІЯ ЖАН-МІШЕЛЬ.....	26
БІЛІК НАЗАР	44
БРАК ЖОРЖ.....	9
БУДНІКОВ ВОЛОДИМИР.....	38
ВАЗАРЕЛІ ВІКТОР.....	17
ВОРГОЛ ЕНДІ	28
ГАВРИЛЕНКО ГРИГОРІЙ.....	29, 34
ДАЛІ САЛЬВАДОР.....	20
ДЮРАН АРМАН	2
ДЮРЕР АЛЬБРЕХТ	1
ЕКСТЕР ОЛЕКСАНДРА	3
ЕРТЕ (РОМАН ТИРТОВ).....	13
КАНДИНСЬКИЙ ВАСИЛЬ	8
КОЛДЕР АЛЕКСАНДР	15
КОТКОВ ЕРНЕСТ	30
КУЗЬМЕНКО ВІКТОР	33
ЛЕЖЕ ФЕРНАН.....	18
МАРЧУК АНАТОЛІЙ.....	41
МАТІСС АНРІ	5, 11
МІРО ЖОАН	16, 23
МОДІЛЬЯНІ АМЕДЕО	22
МОНДРІАН ПІТ	7
НОЙЄР ДЕНИС	12
ПАВЛЕНКО АНДРІЙ	32
ПІКАССО ПАБЛО	19, 25
ПОЛЯКОВ СЕРЖ	6
ПРИДУВАЛОВА ОЛЕНА.....	40
ПУШМАН ОВСЕП	10
РЕМБРАНДТ ВАН РЕЙН	2
РЕНУАР П'ЄР ОГЮСТ	4
СІДЕНКО АНГЕЛІНА	42
СІЛЬВАШІ ТІБЕРІЙ.....	39
СУХОЛІТ ОЛЕКСАНДР.....	36, 37
ТРУБІНА ВАЛЕРІЯ	43
ФЕЙГІН ЛІБЕРТ.....	35
ХАРІНГ КІТ.....	27
ШАГАЛ МАРК.....	14, 21, 24
ШЕМЯКІН МИХАЙЛО.....	31

ЗОЛОТОЕ СЕЧЕНИЕ /

+38 044 386 81 81 www.gs-art.com +38 044 240 95 32